

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 49

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ ΠΡΙΓΚΗΨ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙΖΕΡ
* * * ΚΑΙ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΟΥ ΣΛΕΣΒΙΓΚ-ΟΛΣΤΑΙΝ * * *

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ

Εσωτερικού και Κρήτης Δραχ.	8
Εξωτερικού Δρ. χρ.	12
Ρωσσίας Ρούβλια	5
Αμερικής Δολάρια	3

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: πρὸς λεπτὰ 30 ὁ στίχος.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὀφιν, ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΟΙ ΡΙΦΘΕΝΤΕΣ ὑπὸ Κρητικῆς ἐφημερίδος ὑπαινιγμοὶ περὶ ἐνεργειῶν τοῦ Στέμματος, διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, ἀντιθέτον πρὸς τὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τοὺς πόθους τοῦ ἔθνους δολιχίον, δὲν δύνανται νὰ γίνωνται πιστευτοί. Ἄλλως θὰ ἦτο πολὺ πικρὰ ἀνταμοιβὴ τοιαύτη διὰ τοὺς ἐργαζομένους εὐκρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐδωδούσεως τοῦ ζήτηματος τούτου.

ΕΙΣ ΔΩΡΗΤΗΣ πρὸς τὸ Κράτος διεμαρτυρήθη διὰ τὸ πλῆθος τῶν διατυπώσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ὅπως... προσφέρῃ κανεῖς τὰ χρήματά του εἰς αὐτό. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ καὶ τούτο διὰ νὰ δευχθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει μωρότερον καὶ ἐπιλήμιπτον σύστημα διὰ μίαν διοίκησιν ἀπὸ τὴν ἀνυπόφορον γραφειοκρατίαν.

Ο ΠΡΟ-Υ.ΠΟΔΟΤΙΣΜΟΣ τοῦ Κράτους κατατίθεται καὶ ἐντὸς ὀλίγων θὰ ἦν ἐτοιμος. Πληροφορία τῶν ἐφημερίδων ἀναφέρουν ὅτι τὰ ἔσοδα ὀγκώθησαν ἐφέτος περισσότερο, χωρὶς νὰ ἐπιζητηθῇ διὰ νέων φορολογικῶν μέτρων καὶ ἡ ἀνάλογος αὐξήσις τῶν ἐσόδων. Τοῦτο θ' ἀναγκάσῃ τὴν Βουλὴν νὰ περικύβηται τὰς νέας δαπάνας, αἱ ὁποῖαι, ἐν τούτοις, ἀνεργάσθησαν πρὸς πληθύνειν νέων ἀναγκῶν. Ἄς ἴδωμεν πῶς ὁ κ. Γούναρης θὰ ἐξέλθῃ τῆς φανερᾶς ταύτης δυσχερείας, ἀφοῦ, ἄλλως τε, τώρα μετ' αὐτὴν ἐναρξάν τῆς Βουλῆς, εἶνε ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν θὰ δοκιμασθῇ ὡς οἰκονομολόγος.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ Βουλὴ ἐπέβαλε νέους φόρους, μετὰ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ ἐξῆς περίεργος. Φορολογεῖ τὰς ἀγγελίας τὰς δημοσιευόμενας εἰς ἐβδομαδιατὰ καὶ καθημερινὰ φύλλα. Καὶ ἐπὶ μὲν τὸν ἐβδομαδιατὸν ἐπέβαλε φόρον 10 % ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερησίων ἀπὸ 1 μέχρι 10 %. Τοῦτο πιστοποιεῖ, ὅτι αἱ ἀγγελίαι καὶ ἐν γένει τὰ δημοσιεύματα, διὰ καταχωρίζομενα εἰς ἐβδομαδιατὸν φύλλον, πληρώνονται πολὺ ἀκριβότερα, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: α') διότι εἰς τὸ ἐβδομαδιατὸν φύλλον διατηροῦνται ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα φύλλα μένουσι, καὶ β') διότι τὸ ἐβδομαδιατὸν ὡς πολυτελέστερον στοιχεῖον πάντοτε πολὺ περισσότερον ἀπὸ μίαν καθημερινὴν ἐφημερίδα. Ἀναφερόμεν τ' ἀνωτέρω, ὅτι διὰ νὰ δώσωμεν νέαν ἐμπνευσίαν εἰς τὸν κ. Γούναρη, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξηγησωμεν εἰς τοὺς ἀγγελοδόξους τῶν ἐπαρκῶς κυκλοφορούντων ἐβδομαδιατῶν φύλλων διατὶ πληρώνουν ἀκριβότερα τὰς ἀγγελίας τῶν.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ
ΤΟ ΤΣΑΤ

Μία δεσποινίς, ὁμοσεύς καὶ βροχολιγερῇ, ἐστὶν ἐμπρός μου κρατοῦσα διάφορα σιδηρικά εἰς τὰ χεῖρά της καὶ μοῦ εἶπε: — Πῶς θὰ πάρετε τὸ τοῦτο; Μὲ λεμόνι, μὲ κονιάκ, μὲ γάλα; — Χωρὶς τίποτε. — Ἐτοίμο; — Οὐτε σκέτο. Δὲν θὰ πάρω τοῦτο. — Δὲν θὰ πάρετε τοῦτο; Γιατὶ; Δὲν εἶδετε καλὰ; — Τοιαῖα, δὲν θὰ πάρω τοῦτο γιατί εἶμαι πολὺ καλὰ. Τοῦτο πέραν μόνον διὰν εἶμαι ἀρρωστος. — Ἡ δεσποινίς μ' ἐκένταξε μὲ ὕψος ἀνθρώπου κινδυνεύοντος κατὰ τοὺς τῆς φρονέως, α. γ. τὸ περιήρμον ἀπὸ μὲ τὰ δύο κεφάλαια. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγων δευτερολέπτων ἐξέστησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν εὐρίσκε τίποτε ἄλλο νὰ μοῦ πῇ παρὰ τὴν φράσιν τῆς ἐκλήξεως καὶ τοῦ ἀσθεντοῦ θανάτου: — Τὶ παρῆξενος ἀνθρώπος! — Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγων ὥρων, εἶπε διαδοχικῶς εἰς τὴν αἰθούσαν, εἰς τοὺς διαδοχίους καὶ μέχρι τῆς κουζίνας, οὗ ἐπὶ ἔκειτο ἕνας ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος δὲν αἶνεν τὸ τοῦτο οὐτε σκέτο, οὐτε μὲ κονιάκ, οὐτε μὲ λεμόνι, οὐτε μὲ γάλα. Καὶ ἤκουσα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς αἰθούσης νὰ μοῦ ἐκτενέται ἡ φράσις τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐκλήξεως: — Τὶ παρῆξενος ἀνθρώπος!

Μέσα εἰς τὴν αἰθούσαν ἐπεκράτει ἀσφυκτικὴ ζέση. Δὲν ὀφείλετο ἡ ζέση αὐτῇ οὐδὲ εἰς καυρὸν, οὐδὲ εἰς θερμότητα. Ἀλλ' ὅσοι, τὸ ἀπαιτούσαν φθινόπωρον, καθὼς εἶχε κλεισθῇ καὶ στενοχωρηθῇ ἐκεῖ μέσα, ἔγινετο θερμὸν, σχεδὸν καυτικόν. Μία κυρία ἐπρότεινε ν' ανοιχθῶν τὰ παράθυρα, καὶ πρῶτα μὲν ἤνοιχθησαν καὶ ἐξερχαν πολλοὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ διὰ νὰ δροσισθῶν. Εἰς τὸ ἀνοίγμα τοῦ παραθύρου εὐρίσκειν καὶ ἐγὼ μαζὶ μὲ τὴν κυρία: — Σὰς ἀρετὴς ἡ μουσική; μὲ ἡρώτες. — Τρελλοὶ καὶ. — Περίεργον! Καὶ χορεύετε; — Μὴ! Ὅταν ἔχω ὄρεξιν καὶ διὰν βροῖσκω παρῶσα τοῦ μοῦ ἀρετὴς νὰ φανῶ μαζὶ τῶν. — Πολλὴ περὶ ὅσον! — Γιατὶ τὰ βροῖσκετε διὰ αὐτὰ περίεργα, κυρία μου; — Μὰ ἕνας ἀνθρώπος ποῦ δὲν αἶνεν τοῦτο! — Ἐκατάλαβε. Ἐνὰς ἀνθρώπος ποῦ δὲν αἶνεν τοῦτο δὲν εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ἀξιόσεις εἰς κανὲν ἄλλο κεφάλαιον πολιτισμοῦ. Αὐτὸ θέλει νὰ πῇ: δὲν εἶναι; — Νὰ σὰς πῶ, τὸ τοῦτο εἶναι μία εὐχαριστοῦμαι...

Ἡνοῖσα καλλιτέρα τὸ παράθυρον διὰ νὰ δροσίσαι ἡ κυρία, ἡ ὁποία ἐφάνητο ὅτι εἶχε ἐστῶθαι πολὺ ἀπὸ τὰ τρία ὅπως πᾶν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅσοι εἶχε καταιψί, καὶ τῆς εἶπε: — Νὰ σὰς πῶ καὶ ἐγὼ, κυρία μου! Τὸ τοῦτο δὲν εἶναι καμμία εὐχαριστοῦμαι. Εἶναι ἀπλὸς ἕνας συγμός. "Ἄν δὲν σὰς εἶγαν οἱ εἶναι τοῦτο, καὶ ἂν τοῦτο ἐκὼλυσαν ἕνα λατινικὸν ὄνομα καὶ σὰς διέτασεν ὁ γαλλὸς νὰ πέρασεν τρία κοιταξίματα τοῦ γένου τὴν ἡμέραν, εἶμαι βέβαιος οὐ θὰ ἐπανστατοῦσατε, θὰ ἐκτενέστε τὰ χεῖρά σας, καὶ ἴσως δὲν θὰ τὸ ἐπέγραψατε, ὅταν καὶ μετ' αὐτὸν κινδυνὸν νὰ χάσεται τὴν ζωὴν σας. Ἄν εὐρίσκεσθε ἕνα βράδιον εἰς ἕνα Ἑλληνικὸ χωριονάκι καὶ σὰς ἐργάζαν μαῦρον φρουμὶ καὶ ἐλῆες καὶ ταῖς, θὰ τὸ εἰπάτε μὲ δυσοκλίαν καὶ θὰ τὸ διηγεῖσθε ἔπειτα ὡς δέγματα κανονίας, ἀπὸ ἐκείνας ποῦ περὶ κανεῖς ταξιδεύον. Τώρα αἰνέτε τὸ ἕνα τοῦτο ὅλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, κάμνετε σοφὴς παρατηρήσεις εἰς τὸν τρόπον τοῦ σεβριόμοτος καὶ σοφοὺς συνδυασμοὺς ὁξέων, ἀλμυρῶν καὶ γλυκίων, λεμονίου, ζάχαρης καὶ μπατόν σαπῆ. Ἀδιαφοροῦν ἀντὶ τοῦ ὅσον φέρεται ἀντιαν, ποικίλων, ἔπαιον τῶν νεύρων καὶ ἂν, χωρὶς νὰ ἡμεδα εἰς τὴν Σιβηρίαν, φέρνομεν μέσα μας θερμοκρασίαν, ἡ ὁποία μόνον εἰς τὴν Σιβηρίαν ἀντέχει. Καὶ προσέειπε, κυρία μου, διὰ τὴν εἰδὴ σιμῆν, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ὁ μέγας οὐρανὸς καὶ ὁ μέγας ἐξουετιστὴς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὺνός, θὰ μὲς σεβρίῃ τὸ ἀπόγευμα μέσα εἰς Σινικὰ φλιτζάνια εἰλίου τῆς μουρῶνας, μετὰ ἢ ἄνευ κονιάκ καὶ λεμονίου, καὶ οὐδὲν θὰ τὸ αἰνέτε καὶ θὰ γλύφετε καὶ τὰ χεῖρά σας. Ἐγὼ καὶ τότε δὲν θὰ τὸ αἶνω καὶ οὐδὲν θὰ λέγετε οὐδὲν εἶμαι... — Παρῆξενος ἀνθρώπος, εἶπεν ἡ κυρία, καὶ ἀπεμακρύνθη.

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 8 θρησκ. οἰκοδομῶν τοῦ κ. Μάρκου Σιγάλα ἐκτίσονται εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ παντὸς εἶδους οἶκοι γνήσιοι Θώρας.

ΠΡΟΛΟΓΟΙ ΤΑΦΟΙ

Στὸν ἀδελφικὸν μου φίλον ποιητὴ Λόφω Ἀποστολῆν

"Ἀχ! ποῦνέ τὴν ἡ γελαστὴν παιδοῦλα,
ποῦ ἐπαίξαμε στὸν κήπον μας μαζὶ;...
Στὰ ὀλόασπρα κτυπήντ' αὐτὴν τὴν ὀσπασίαν
καὶ τὴν ἐβλάπτεν στὴν ἀχαρὴ τὴ γῆ...

Δουλοδοστολομένη τὴν ἐπύρανε
ἀπὸ τῆς δόλιας μάνας τῆς τὴν ἀγκαλιά,
καὶ σὸ στεγρὸν τῆς δρόμο χωροῦν ἦτανε
καὶ γελαστὴ τῆς τὰ χυλῶνα τὰ χλωμά.

Κατὰκλειστον ἀπόμεινε τὸ σπῆν τῆς
καὶ ἡ μύνα τῆς νυχτομήρα μοιρολογῇ...
Μέσα στὸν κήπον μας μαρτύρηται τὰ λουλούδια,
ποῦ μοῦ θυμίζαν τὴν ὥραια τῆς ζωγραφία.

Καὶ τώρα... νά, τὰ πρωτοβόρδια ἀρχίσαν
δάκρυα σταλάζοντα στὴν πένητι τῇ γῇ...
"Ἀχ! πόσο θὰ κρυώσῃ μετ' αὐτὴν τὴν νύκτα,
ποῦ τὴν ἀφήσαν ἔρημην καὶ μοναχῇ...

Πειραματὸς ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΑΣ

ΕΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Θεοδ. Τσουχλοῦ, ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ Ἑστιατορίου τοῦ Ἄστου, μετὰ τῆς δὲς Ἀθηνῶν Μανουσίου, ἐκ Πειραιῶς. Τούτ' εὐχρηστὰ ταχέως τὴν στέφιν καὶ εὐτυχίᾳ τὸν βίον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν ἀγαπητῶν φίλων κυρίου Μανώλη Μαγκάκη ἐξεδόθησαν εἰς μικρὸν κομμοκομμοῦν τὸν ὅσον ἔργον διὰ τὸ θεῖον, ἡ Κρυφὴ Ἀγάπη μονόπρακτον δράμα, καὶ ἡ Εἰδοποιήσις κομμοκομμοῦν μονόπρακτος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Μ. ΛΙΒΑΔΑΣ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκτενέστη μεγαλοπρεπῶς εἰς ἐκ τῶν ἐπιφανέστερων ἐν Ἀθῆναις Κεφαλῶν ὁ Γεράσιμος Μ. Λιβιδάς, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου ἐκδοτικοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἀνὴρ καταγόμενος ἐξ ἐκτενέως οἴκου καὶ διακριθεὶς διὰ τῆς μεγάλῃς τῶν ἀφοριστικῶν εἰς τὴν ἐργασίαν. Σὺνλυπομεθα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ κ. Γ. Λιβιδάδην.

ΠΟΘΗΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Αἰφνιδίως ἀπέθανεν καὶ ἐκτενέστη προχθὲς ἐν Χαλκίδι ὁ Ποθητὸς Χριστοδούλου ἀποστράτης ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ μεταστάς, ἐκ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Χαλκίδος, διακρίνετο διὰ τὰς ἀρετὰς του καὶ διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτοῦ χαρακτήρα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διηγετήσας εἰς τὸ ναυτικόν. Ἡ τῆς δὲ καὶ πρότερον καλὸν σὺν-γρον καὶ χρηστὸ πατρός, ἐγκαταλείπων τὴν οἰκογένειάν του εἰς ἄφατον λύπην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο εὐχάριστα δωμάτια, παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. Πληροφορία εἰς τὰ γραφεῖα «Ἑσπερινῆς» καὶ «Πρωτῆς».

ΑΛΙΑΒΡΟΧΑ ΠΑΛΤΑ
ΚΑΙ
ΜΠΕΡΤΕΣ

δι' ὅλον τὸν κόσμον ἡγνυμένα, καὶ ἀσυναγώνιστα, μόνον εἰς τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα αὐτὰ x x x x

ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ
Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4
Μεγάλῃ οἰκίᾳ Στρατηγῇ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ θεατρικὴ θερινὴ περίοδος ἀρξάμενη τὴν 4 Μαΐου παρετάθη ὅλως ἐξαιρετικῶς ἐφέτος μέχρι τῆς 20 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὴν περίοδον τούτην ἐξετάσθησαν ἐν Ἀθῆναις τὰ ἐξῆς θεάτρα: 1) «ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ». — Σύνπραξις Μ. Κοτοπούλη — Σαγιῶν, μετ' ἀποταγιστὰς Μαρκ. Κοτοπούλη, Τηλ. Λεπενιώτην, Α. Μυράτ καὶ Κ. Σαγιῶν. Ἐναρξίς 4 Μαΐου μετ' αὐτὴν κομμοκομμοῦν. Ἦν εἰς ὁ Κόσμος. Παραστάσεις ἐν ὅλῃ περί τὰς 165. Ὁ θίασος ἀνεβίβασεν νὰ ἀκόλουθα νέα ἔργα: α) «Ἑλληνικά: Νέα Παναθηναία», «Μησέλος», «Μαρία Πενταγιώτισσα», «Στὰ παρατήματα», «Τὰ τρία φίλα», «Ἡ Ἀνταρ», καὶ τρία μονόπρακτα. β) «Σένα»: «Τὶ εἶνε ὁ Κόσμος», «Ὁ διπλός», «Ἀναποδὲς τοῦ γάμου», «Ὁ χοροφύλαξ Θανάσης», «Ἡ Νεότης», «Ὁ Παράδοξος», «Ἡ μαμὰ Κολυμπρί», «Ὁ Μαρσιανός», «Ἡ Σανθὴ Περούσια». Ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπανεβίβασεν μετ' ἐπιτυχίαν: τὰ «Παναθηναία», τὸν «Μαράθωνιον δρόμον», τὴν «Κυρίαν τοῦ Μαξίμ», τὸν «Κλέπτην», τὴν «Κυρίαν τοῦ ἀριθ. 23», τὴν «Ζωζέτταν» κλπ.

2) «ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ». — Σύνπραξις Νίκα — Φύρτος, μετ' ἀποταγιστὰς Ροζ. Νίκα, Ἐλ. Φύρτος, Ἐδμ. Φύρτος, 1. Παπαϊωάννου, Α. Χρυσόπουλον καὶ Η. Χαλκίπουλον. Ἐναρξίς 18 Μαΐου μετ' αὐτὴν κομμοκομμοῦν ὁ Ἀ. Σαυκός. Παραστάσεις ἐν ὅλῃ περί τὰς 140. Ὁ θίασος ἀνεβίβασεν νὰ ἀκόλουθα νέα ἔργα: α) «Ἑλληνικά: Κινηματογράφος», «Πετροχίρηνος», «Πρωτοπράξις», «Μαμαραφωμένος Βασιλεὺς». β) «Σένα»: «Ὁ Ἀσπιδόχης», «Βεντάλια», «Ἀσπιδόχης τὸν Οἰκογενεῖαν», «Θηριοτροφικὸν Μπαλετό», «Σαλῶν», «Τελονόχης», «Ἡ Λουλου», «Χαράς τὸ Μυστικόν», «Ὁ Ἀναρχικός», «Ὁ κ. Χερσόνειος» καὶ ἡ «Μαριζὴ Νιτοῦς». Ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπανεβίβασεν μετ' ἐπιτυχίαν: τὰ «Ζιζάνιον», τὴν «Ἀραγὴν τῶν Σαβίνων» καὶ τὸν «Χρηματιστήν».

3) «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ». — Θίασος Κυβέλης Ἀδριανῶν, μετ' ἀποταγιστὰς Κυβέλην Ἀδριανῶν, Ζάνον, Παπαγεωργίου, Πέσσον, Μαρτίκον. Ἐναρξίς 4 Ἰουνίου μετ' αὐτὴν ἔργον. Ἦν ν' ἀγαπηθῇ. Παραστάσεις ἐν ὅλῃ περί τὰς 120. Ὁ θίασος ἀνεβίβασεν νὰ ἀκόλουθα νέα ἔργα: α) «Ἑλληνικά: Τὸ Χελιδόν», «Ἡ Κολέτις», «Ἡ Κεραιφωμένη», «Ἡ Φωτεινὴ Σάντη», «Ὁ Κόκκινος ποικύμιος» καὶ τὸ μονόπρακτον «Ροδόφυλλα ἡ ἀγκυρία». β) «Σένα»: «Ἡ ν' ἀγαπηθῇ», «Ὁ Σέλοκ Χόλμς», «Ἡ Γυναικα τοῦ Πλησίον», «Εἴκοσι

μέρες στὸ φρέσκο», «Σελήνη τοῦ μέλιτος», «Ἡ Τροκόντα», «Ἡ Ἀγαπίτα», «Ὁ Ἀγγελος τοῦ σπιτιοῦ», «Ἡ Δις Τροκόντα», «Ἡ Μοιρολόγια», «Ἡ Μοιρολόγια». Ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπανεβίβασεν μετ' ἐπιτυχίαν: τὴν «Νόραν», τὴν «Δα Διάδοχα», τὴν Νύφην μου» κλπ.

4) «ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ». — Διευθυντὴς Σταυροπούλου. Μετ' ἀποταγιστὰς: Ἐλεον. Λοράνδον, Γ. Σταυροπούλου, Ν. Πεζοδρομὸν καὶ Α. Καζούρη. Ἐναρξίς 31 Μαΐου μετ' αὐτὴν ἔργον «Αἰνιγματώδης γυνὴ». Παραστάσεις ἐν ὅλῃ περί τὰς 100. Ὁ θίασος ἀνεβίβασεν νὰ ἀκόλουθα νέα ἔργα: α) «Ἑλληνικά: Οἱ Ἀρσενεῖς τοῦ Διόσκου», «Ἡ Κόρη τοῦ Δημόφρον», «Ἡ Ἀραβονιασμένη». β) «Σένα»: «Ἡ Ἀστυνομία», «Ὁ Παρισινὸς γάμος», «Ἡ Γενικὴ σπῆσις», «Ἡ Αἰνιγματώδης γυνὴ», «τοῦ Κουτρούλη τοῦ πανηγυρίου». Ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπανεβίβασεν μετ' ἐπιτυχίαν τὸν «Κολοκοτρώνην», τὴν «Φαύσταν» καὶ τὰ γνωστὰ εἰδύλλια καὶ κομμοκομμοῦν. 5) «ΒΑΡΙΕΤΕΣ». — Ἰταλικὴ Opera Romano. Ἐναρξίς 22 Μαΐου μετ' αὐτὴν Ballo in maschera. Θίασος Α. Κοτοπούλη-Α. Τίβερ. Ἐναρξίς 1 Ἰουνίου μετ' αὐτὴν «Παρίσι». Θίασος Ν. Μένγους, Κ. Χέλμης, Στέλα Γαλάτη, Β. Στεφάνου κλπ. Ἐναρξίς 2 Ἰουνίου μετ' αὐτὴν τὸ δράμα «Μόνα Βάννα». Ὁ θίασος ἐπαίξε μετ' ἐπιτυχίας τοὺς «Αἰτίμους», «Μετὰ τὸ ἔργημα» καὶ τὸν «Ἀρσενόχρηστον».

6) «ΑΡΝΙΩΤΗ». — Ἑλληνικὸν Μελοδράμα. Ἐναρξίς Μαΐου 29 μετ' αὐτὴν «Εὐλογέτο». Ἐπαύθησαν ἡ «Γόσσα», ἡ «Μαυρὴ», «Ὁ Μάρκος Μπότσαρης», ἡ «Κάμερη», «Ὁ Φάντορ», ἡ «Φοβερὴ» κλπ. Ἡ Ὁπερέττα Matucci ἔδωκεν ὀλίγας παραστάσεις ἀπὸ τῆς 14 Ἰουνίου μετ' αὐτὴν Geisha. Opera Castellano. Ἐναρξίς 12 Ἰουλίου μετ' αὐτὴν Aida. Μετὰ τῶν ἔργων ὁ θίασος ἐπαίξε διὰ πρῶτὴν φορὰν ἐν Ἀθῆναις τὴν Mme Butterfly τοῦ Puccini καὶ τὴν Νέα Cavalleria τοῦ Mascagni.

7) «ΑΘΗΝΑΙΟΝ». — Εἰς τὸ θέατρον τούτῳ μετὰ τὸ ἰσοδρόμιον Πιερωνῶν ἔδωκεν ὀλίγας παραστάσεις θίασος ὑπὸ τὸν κ. Κοτοπούλην ἀπὸ τῆς 26 Ἰουλίου. Μετὰ τῶν ἔργων ἐπαύθησαν ἡ «Μάγδα», ὁ «Ἀρσενόχρητος», ὁ «Λαμπερ», ὁ «Ὁδῆλος» καὶ οἱ Ἀρσενεῖς. Ἐκ τῶν νέων ἑλληνικῶν ἔργων τῆς περιόδου

τὴν μεγαλειότητα ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν τὰ ἐξῆς, (ἐκτὸς τῶν 2 Ἐπιθεωρήσεων Ν. Παναθηναίων δοθέντων 54 φορές καὶ Κινηματογράφου 50, τῆς Πρωτοπράξις 16 καὶ τοῦ Μητρώου 10): Φωτ. Σάντη, Γ. Ξενοπούλου, ἐπαναλ. 12, μετ' αὐτὴν Κυβέλην Ἀδριανῶν. Τὰ Τρία Φίλα, Κ. Χρηστομάνου, ἐπαναλ. 6 μετ' αὐτὴν Μ. Κοτοπούλη. Ἡ Κολέτις, Π. Δημητράκοπούλου, ἐπαναλ. 8 ὑπὸ τοῦ Παναθηναίου. Στὰ Παρατήματα, Ν. Λάσκαρη καὶ Γιαννουκάκη, ἐπαναλ. 7, ὑπὸ τῆς Ν. Σκηνῆς. Τὸ Κόκκινον ποικύμιον, Σ. Μελά ἐπαναλ. 5 ὑπὸ τοῦ Παναθηναίου. Ἐκ τῶν νέων ἔργων ἐπαύθησαν τὰ ἐξῆς: «Μαριζὴ Νιτοῦς», Μουσιχὴν Ηεννέ, διασκευὴ Σακελλαρίου, ἐπαναλ. 20 μετ' αὐτὴν Ροζ. Νίκα, 1. Παπαϊωάννου καὶ Α. Χρυσόπουλον. «Ὁ Χοροφύλαξ Θανάσης», Gavault, ἐπαναλ. 10 μετ' αὐτὴν Σαγιῶν. «Ἡ Ἀστυνομία», Α. Μαρς, ἐπαναλ. 16 ὑπὸ τοῦ θιασῶ Νεοπολίσεως. «Ὁ Σέλοκ Χόλμς», Conan Douil, ἐπαναλ. 10 ὑπὸ τοῦ Παναθηναίου.

Εἰκοσι μέρες στὸ φρέσκο, Hennequin καὶ Billaud, ἐπαναλ. 9, ὑπὸ τοῦ Παναθηναίου. Ἡ «Μαμὰ Κολυμπρί», H. Bataille, ἐπαναλ. 5, ὑπὸ τῆς Ν. Σκηνῆς. «Ὁ Τελονόχης», Hennequin καὶ Billaud, ἐπαναλ. 8, ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἡ «Μοιρολόγια», ἐπαναλ. 10, ὑπὸ τοῦ Παναθηναίου. Νέοι συγγραφεῖς ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην οἱ κ. κ. Κ. Χρηστομάνου, Σ. Γραβίτσας, Ζήνων καὶ Βουτσάνος, Σ. Νικολάου, Παπακαριφωτοῦ καὶ Σ. Τσοκίτης.

Καθ' ὅλην τὴν περίοδον ἐδόθησαν ἐν Ἀθῆναις 730 παραστάσεις ἐν συνόλῳ. Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀναλογεῖται 250 παραστάσεις εἰδικῶν ἔργων (ἐπιθεωρήσεις, κομμοκομμοῦν καὶ ὁπερέττα), 120 παραστάσεις ἔργων σοφῶν καὶ φιλοσοφικῶν, 60 μελοδράματα, 200 φορές καὶ 100 διαφόρων ἄλλων ἔργων. Ἐκ τούτων καταγράφεται ἡ ἐπιρροή τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὁπερέτας, ἡ ὁποία εἰσαχθεῖσα ἐφέτος καὶ ἐπιτυχεῖται παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν θὰ ἐπιρροὴν πιθανῶς εἰς τὰς ἀποσχετὰς περιόδους.

ΕΥΑΓ. ΚΥΡ.

ΝΕΑ ΘΕΑΤΡΑ. Ἀπὸ τῆς Τετάρτης ἤρχισε παραστάσεις εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον τὸ Ἑλληνικὸν μελοδράμα, ὑπὸ τὸν κ. Α. Λαυρεντίου. Ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ἤρχισε εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν μελοδράμα ἐν εἰς μεμονωμένον, Ἑλληνικὴ Ὁπερέττα ὑπὸ τὸν κ. Θ. Οἰκονομίον. Ἐπιδράθη ὡς πρῶτον ἔργον ἡ «Νυκτερίδα». Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος φθάσεν ἡ μεγάλη Γαλλικὴ τραγὸς Σάρα Μενδὲς ἥτις θὰ δώσῃ ὀλίγας παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικόν.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΘΟΤΩΝ

Εἰς τὸν λογοτεχνικόν, ἐμμέτρων καὶ πεζῶν, τὸν σταλεντικὸν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μέσων Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς προσελεύσεως Κυριακῆς, ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶσι βαθμηδὸν τὰ ἐξῆς:

ΠΕΖΑ.

Ἀγγέλου Ἀργυρῆ — Πεζὰ πενήματα: «Συντρίμμα — Ἐλπίς».

Α. Β. Βιδιόρη — «Ἡ Βρύση». (Κατὰ τὸν Πάριον ποιητὴν Καρατζογιάν. Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Αἰγυρίου — Φιλοσοφικὴ στήλη. «Ὁ σκοπὸς τῆς ἀνατροφῆς».

Σπυρ. Α. Χριστοδουλῶν — «Ἡ ἀσθητικὴ τῆς τοῦ Φιλίππου». (Μετάφρασις).

Μ. Ι. Καταμαδάκη — Anatole France: «Φυλοποικιλία γραμμάτων» — «Πρωτοβόρδια».

Γεωργίου Α. Πλάς — «Ἀδύνα τῆς Σεντιμάν».

Α. Α. Λεβαντῆ — «Ἡ γυνὴ φερούμενη» — «Ἐλμα».

Πίτσας Λάφης — «Ἡ ἱστορία τῆς Ἀνέμης».

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ι. Α. Εὐγενίδου — Ἀντὸς Τροκόντα: «Περίκλησις πρὸς τὴν Νεότητα».

Νεββάλ — Γκαίτε: «Ὁ Ἀλμπερ».

Χρυσόπουλος — Chateaubriand: «Τὰ ἐξῆς τῆς Παλιούρας».

Ζάνου Χαλκί — «Βίος Ὀδύσσειας» (Βιογραφία).

Θ. Νάγαντα — «Pierre Louys». (Βιογραφία).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

Αλ. Μαντζουρίδου — Ἀπὸ τῶν Θεμάτων: «Ἀγάπη καὶ ἔλπις», «Ἀλη

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο Βασιλεύς Γεώργιος της Ελλάδος είχε αναμνηστική του πλέον παρισινός των συγχρόνων ξένων, που επισκέπτονται την Γαλλίαν από καιρού εις καιρόν. Αγαπή την Γαλλίαν με μιὰ βαθειά και εθλογον αγάπην, το Παρίσι το ζωηρό, το ιστορικό Παρίσι, το Παρίσι των γνώσεων, του πνεύματος, της κομψότητας, του πλούτου, της ευχολίας.

Αγαπή το Παρίσι των γραμμάτων, του θεάτρου, των τεχνών, της κινήσεως, της ενεργού ζωής. Είπε γνώστης παντός, ότι συμβαίνει και ερχεται κάθε χρόνο να ξαναβaptισθή εις την παρισινήν ατμοσφαιραν, που ταιριάζει τόσο καλὰ εις το «παρισινόν» του πνεύμα.

Το πρώτον ο Γεώργιος ο Α' ήλθεν εις την Γαλλίαν το έτος 1863. Με την εποχήν δε αυτήν συμπλήρει κάποιον έπεισοδιον της ζωής του, που του άφησεν άληθινούς άναμνήσεις. Θα το διηγηθώ εν συντομία.

Το 1863 ο Βασιλεύς Όθων, ο πρώτος Βασιλεύς, των οποίων αι Δυνάμεις έδωκαν εις την άπελευθερωθείσαν Ελλάδα μετά έπταετή ήρωϊκόν άγών, έχανε τόν θρόνον του και επέστρεφεν εις την Βασιλείαν. Αι τρεις προστάτιδες Δυνάμεις, Γαλλία, Άγγλία και Ρωσία, έφραπε και πάλιν να προντισουν διά την προστατευομένην του, και κατόπιν πολλών διαπραγματεύσεων και της ως Βασιλέως έκλογής του δούκους του Έδιμβούργου, δευτεροτόκου υιού της Βασιλίσσης Βικτωρίας, όστις δέν εδέχθη τόν θρόνον διά πολιτικούς λόγους, ή Έθνική Συνέλευσις της Ελλάδος εξέλεξε καμψηφεί τόν Πρίγκιπα Γεώργιον, υιόν του διαδόχου του θρόνου της Δανίας, όστις τότε ήτο ήλικίας δέκα έπτά έτών και τριών μηνών. Προσού να μεταβή εις τόν θρόνον του, ο νέος Βασιλεύς διήλθε διά Λονδίνου και Παρισίων. Εις τόν Λονδίνον έτυγεν έγκραδίου υποδοχής, ήτις όμως έπεσοκάθη από την υποδοχήν που τού έκαμε μετά τινες ήμέρας ο αυτοκράτωρ Ναπολέων.

Καίτοι έταξείδευεν incognito υπό τόν όνομα τού κόμητος de Fionie, υπεδέχθησαν τόν νεαρόν Βασιλέα εις τόν σταθμόν του Βορρά ο στρατηγός de Failly, ύπασιςτής, και ο κ. Davilliers, άκόλουθος του Αυτοκράτορος, όστινες κατά την έν Γαλλία διαμονήν του Βασιλέως ήσαν άπεσπασμένοι παρ' αυτού ως ξεναγοί, παρευρίσκοντο δε εις τόν σταθμόν και οι πρόξοφοι Έλλάδος, Δανίας κτλ. Ωληγήθη ειτα με άνακτορικώς άμάς εις την έπαυλιν de Marsan, όπου είγον προετοιμασθή τα κατάλληλα διαμερίσματα δι' αυτών και την άκολουθίαν του.

Ο Αυτοκράτωρ τόν άνέμενε εις την κλίμακα και τόν ήσπασθη διαγκυλικότατα, έπειτα δε τόν ώδήγησε παρά τη Αδόκράτειρά, ήτις έπίσης τόν ήσπασθη. Έορτά μεγάλα έδόθησαν προς τιμήν του. Ο Αυτοκράτωρ τόν συνώδευσεν εις τήν θέατρον, εις τόν περίπτερον, και τόν προσέκαλε εις έπίσημα γεύματα. Ο Βασιλεύς Γεώργιος παρευρέθη μάλιστα εις μιάν αληθινά παρισινήν έορτήν, όπως έλεγαν αι έφημερίδες της εποχής εκείνης, δηλαδή εις μιαν πρώτην του Θεάτρου της Γαλλίας, που έπαίχθη ένα έργον του Διγούστου Βακερί. Η ύποδοχή αυτή έκαμε μεγάλην έντύπωσιν εις τόν νεαρόν Βασιλέα, και μπορεί να πιστευσθ κανείς πως ή άνάμνησις αυτή εινε μιὰ από τας αίτίας της προς την πατρίδα μας αγάπης του.

Ο Βασιλεύς Γεώργιος αγαπή έπίσης την Γαλλίαν και έξ ευγνωμόνης. Από εικοσαετίας ερχεται τακτικά εις τόν Αϊξ-λε-Μπαιν διά λόγους θεραπευτικούς. Απαις μόνον πολιτικά άρρομαι — ο Έλληνοτουρκικός πόλεμος — τόν ήμπίδισον από τόν ταξίδι του αυτό. Εις την πόλιν αυτήν τών ιαματικών λουτρών ο Βασιλεύς Γεώργιος διάγει την άνετον ζωήν των λουμένων. Μόλις φθάσθ, σπεύδει να περιβληθ ή το σακάκι ή το σμίκιν με διάζουσιν άφείλκεται.

Είπε γνωστός εις όλους τούς κατοίκους της πόλεως εινε δι' αυτού έν βραχυλογία «ο Βασιλεύς Γεώργιος». Είπε άλλως τε δημότης του Αϊξ-λε-Μπαιν, τού οποίου ή ώραϊότερα όδος φέρεται τόν όνομά του.

Έκ τού «Gaulois»

«Ο Μόνος»

«Ο Έρως εινε ή δημότογός του κόσμου δόναμις, αλλά διά την γυναίκα όνομάς και δόναμις της θύνας.

[Κάμεν Σόλβα]

Περμένε εκ τών τέκνων σου έν τή γήρατι σου, δι ου ο ίδιος θα πράξης διά τόν πατέρα σου.

Πιπτακός

ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Μέσα στο δάσος τόν πνεμό,
Καμιά χαρά δέν κούβει,
Ο κορυμμένος πλάτανος
Και τόν παλιό καλόν.

Παλιό γέλας ο θάνατος,
Ζωής άπονεύμα,
Έμειναν τ' άσπρα κλαδιά
Και τὰ γυμνά κοφάρια.

Μέσα στο δάσος τόν πνεμό,
Και στο παλιό καλόν,
Κανένα ταίρι μυστικό
Τον πόνο του δέν κούβει.

Μόνον μέσ' στα λάλαγμα,
Στο δειλινό τὰ φώτα,
Κουρά έχω κι' ο ίσκιος σου
Γοητεύει σάν και ποταμός.

Κων/πολις **Μαρίνα Α. Καρακίση**
(Το γένος Παϊζα).

ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Στ' άόρατο λιμάνι της φαντασίας, πίσω από τούς βράχους του νησιού, άκούω ν' άνεμχούν καμπάνες που ώροφες νεράιδες κυττούν στα θεόρατα κωδωνοστάσια. Κάθε καμπάνα με δικό της ήχο, με δικό της ρυθμό, κλαίει εις τόν ολογόλανο πέλαγο, σάν άγριεμένο άναγνώστου, που τούς φέρνει ός τ' αυτιά μου ένας σιγανός άερας παρθενικός, τούς φέρνει ός τ' αυτιά μου, τού παρθένου σίνερον που κλαίει τόν ήλιο από την έρημική έκκλησίά κι' απ' τὰ λειβάδια. Κουκλαί ή καμπάνα... ό, και κυττά ή καμπάνα την ώρα που φέρνει ο ήλιος να δύση, και στα παλιά κωδωνοστάσια καίει πολύ έρωτα και θεοά απ' τὰ σδράνια σκορπτά τριανταφυλλένια χρώματα. Ποιά μουσική θα φθάση τόν άρμονικό και θλιβερό σκοπό σου; Ω! πές τε μου γιατί στήν πληγωμένη ψυχή μου στέλνεις για βάλαμο καίει πολύ παλιό και πολύ νέο;

Κτυπά ή καμπάνα και στής έρημες θαρρό πως βρέθηκε, μακριά από τόν άπονευτικό τού κόσμου θόρυβο... Ποιοι δέν ζήτησαν την έρημο, ο θλιβερή καμπάνα, για να άκούσουν την θλιβερή σου της αγάπης προσευχή!

Ακούω καμπάνες, και καμπάνες μυστικές που βγαίνουν από βάθη κόκκινα, απ' τὰ ματωμένα βάθη της ψυχής. Ω πέςτε μου αν εινε καμπάνες έκκλησιών, που γέγρασαν μακριά με τόν κλάμμα του. Ω! πέςτε μου, γιατί ξυπνούν στα στήθη μου κάποια τραγούδια... περασμένους πόνοους; Φανταστικά κωδωνοστάσια με χίλιες δυο καμπάνες διάφορες, και κάθε μιὰ με τόν δικό της θρήνο. Η κάθε μιὰ έν' ένας χρόνος της αγάπης μου, που μου θαμνώνει την πνοή μου σέκιμ.

Τι διάφορα που τραγουδούν αι άναμνήσεις μου, όπως ή θλιβερή καμπάνες του νησιού, όλες μαζί διάφορα τραγούδια, με όλες έναν πόνο.

Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

LOUIS BOUILHET

(1822-1869)

ΣΤΙΧΟΙ ΣΕ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τι! σι' άλήθεια μ' έπεριπαίξες όταν έλεγες: «ο άγαπώ». Τι! και σι' μου έλεγες: «μηνά, καμμένο μου κορίτσι!... Για ποιο λόγο; Δεν άπατοδες έμένα, τόν έαυτο σου άπατοδες, γιατί, έντ' μοιροδός να κατέχης την αγάπη μου, μόνον την συγγνώμη μου έχεις τώρα!

Και κράτησέ την τη συγγνώμη μου, άληθινή και μεγάλη δώος ήτοι κι' ή αγάπη μου. Ας μη βασανισθ με καμια λήθη ή καυδιά σου: γιατί δι' άπατοδός σου όσα ήσαν ή δική μου ή μέθη; και δι' άπατοδός σου όσα δέν τούχα...

Δέν ήπλησες ποτέ και σις καλλιτέρες σου ήμέρες, παρ' ένα κοινό άσχημόν, για τόν άπαιστο δούλο μου. Κι' αν τόν δνειρό μου ήταν γλυκό κι' ύπεροχο, αυτό δέν σ' άνταρέρει. Μπορώ να τόν σι' σόν κόσμο χωρίς να φωνάξω τ' όνομά σου. Για να βγάλω από τόν μηδέν την λαμπρότητα του την δόξημερη, που έφρασε μόνον ή αίστις. Μού έφτασε ή αγάπη μου.

Κι' αν τόν δνειρό μου ήταν γλυκό κι' ύπεροχο, αυτό δέν σ' άνταρέρει. Μπορώ να τόν σι' σόν κόσμο χωρίς να φωνάξω τ' όνομά σου. Για να βγάλω από τόν μηδέν την λαμπρότητα του την δόξημερη, που έφρασε μόνον ή αίστις. Μού έφτασε ή αγάπη μου.

Τελευταία Τραγούδια

TRIC

ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΓΕΙΤΟΝΑ ΣΟΥ

Ο Δούξ Κάρολος Γουλιέλμος της Βουρβούργης έφρόνιζε πάντοτε να φιλάττονται τας έστιάς οί υπήκοοι του και πρό πάντων την Κυριακήν άργιαν.

Κάποτε έμαθε ότι ήγοιγε κάθε Κυριακήν μια ταβέρνα και έτωλόςος κρασί.

Την επομένην Κυριακήν έφρόσετο ένα έπανωφόριον χωρικό και κομψοτέλει μέχρι τού πάγου, έπληθιν εις την ταβέρναν αυτήν. Μετ' άλλων εοήμανεν ο κώδων της έκκλησίας και άκριβώς αυτήν την στιγμήν φθάσει μια παρτα χωρικών. Έσάδων γύρω μιὰς μεγάλης τραπέζης και ο κτήριος έφρασε και έσοποθέτησε από τού λαβρόνους την τιμιτικήν θέσιν έν δοχείον γεμάτο κραχή. Αυτός τού έλαβεν εις τας χείρας του και άφρο έκειν άκριά, τόν έδωκεν εις τόν δεξιό του καθήμενον, είπών:

— Και σι'όν γείτονά σου.

Αυτός έκειν έπίσης και παραδίδων τόν δοχείον εις τόν παρακαθήμενον του ειτα την αυτήν φράσην, όπως όποτε τόν δοχείον έκαμε τόν ρόλον της τραπέζης και έφρέθη πάλιν εις τας χείρας τού πρωτοκαθήμενου.

Ο κτήριος τού έαναγέμενος και μετά τινα λεπτά τόν δοχείον έξεκένειτο πάλιν και έτίθετο εκ νέου εις κυκλοφορίαν.

Κατά την τρίτην περιφοράν τού δοχείου ο Δούξ έφείρεται με θυμόν, και άφρο έπίταξε τόν έπανωφόριον τού χωρικού, έπληθιν εις την τραπέζην και κατέφερε με όλας του τας δυνάμεις έν ήλχηον διάστημα έκτι της παρείας τού πρωτοκαθήμενου, λέγον:

— Και σι'όν γείτονά σου.

Έπειδή εκείνος έδίστασεν, ο Δούξ λαβών τόν έρως από την λαφήν, έφρόνισε:

— Προσεύσσε!

Ο οποίος από σάς δόνη πολύ έλαφρά ή πολύ άσφα τόν κτήριον δια τόν δόση λόγον.

Εις αυτάς τας λέξεις ο θάγονος ήλθεσθ και βροχόρην τὰ ραπίσματα έτασαν από τού ένος άκρου της τραπέζης μέχρι τού άλλου.

Το παγινιόν αυτό έπανεληλήθη τρίς. Αλλά έργον δει την άκόλουθον Κυριακήν κανείς δέν έπαυθλθεν εις την ταβέρναν.

ΚΙΜΟΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Από τόν Άργαλόν)

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΒΓΑΙΝΕΙ

Ατ' όρες ο ήλιος έκατος. Βαθεία ναι πιὰ ή ρύχτα. Και τόν φεγγάρι κόκκινο, κόκκινο σάν τόν αίμα.

Πού χωματίζεται τὰ κορμιά και της καρδιάς χιτώνει ξεφύτρωσε από τόν βορρο και βγαίνει άγία γαία...

Σηκώνεται κακοδόνητος, κόκκινο σάν μιὰ φλόγα, Πού σκάκιζαν, μη άσπαραγή κήνη και τα ουράνια, Και κρηνοβόλκεται άνάμεσα σι' άλλοσιν κλοσάκια τ' άρσενικό κυπαρισσιού που πραιοσημαρξί...

Και τώρα άκούω μιὰ φωνή στεγνήν μέσ' απ' τὰ δένδρα, Είνα ο γκαϊόνης, που κι' αυτός κυττάει τόν φεγγάρι...

Αθήνα **Φώτος Γιοφύλλης.**

ΟΙΝΟΠΟΙΩΝ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ

Έν τινι μικρή, αλλά πλουσί εις οίνου παραγωγήν πόλη της Γερμανίας ή Σίντλινς, τού μόνου έχει και διά τούτο πολύ ίσχυρόσιν «Ημερολόγιον Φύλων» έδημοσίευσεν την έτή: καταγγελίαν: «Πού τινων έβδωδών ήροδοσμεν παρ' αίνος έκ τών ενταύθα οίνω-ποιστών μιαν φιάλην ευνούσιν οίνου. Έκ της αρω-της ταύτης δοκιμής, καταφανώς άποδείχθη, ότι ο οίνος εκείνος ήτο άπλουν υδωρ, περιέχον τεχνητήν διάλυση οίνωπνεύματος και διαφορών χροματιστικών υλών. Έάν ο έν λόγος οίνωποιστος δέν φέρη εις τού γραφείον της έφημερίδος ταύτης έντος εικοσιετασάων ώρων από της δημοσίευσος της άγγελίας ταύτης μιαν φιάλην οίνου, άνοθεύον όμως και εκ καθαυτού γλυκύσους παροκευασμένους, να εινε βέβαιος ότι ευθύς μετάνοιον θα δημοσίευσουμεν τόν όνομα τόν προς μεγάλην τών συμπεριόντων του ζημίαν.

Ολίγας ώρας μετά την διανοήν τού προεινόν τού-του φύλλου ήσαν ήδη κατατεθειμένα έν τού γρα-φείου της επαρχιακής εκείνης έφημερίδος έψη-κοντα φιατά λαμπρόν οίνου: τούτο τόν ευφύετς γε-γνησιν τού δημοσιογράφου εξήγησεν την ένδοξον συν-έπειαν όλων των έξήκοντα οίνωποιστών της βιομηχα-νικής εκείνης πόλεως.

Κ. Μ. Μουρατιάδης

Εάν τόν έρω δέν άνθισθ, άραρι έσεται τόν έρωτος, τόν δέ φθινόπωρον άνευ καρπών. Τύ αυτό έφαρμόζεται και εις τούς άνθρώπους: αν ο νέος έξοδεύη τόν καιρόν τόν άνωφελέος, ο μέν άνδρας αυτός βίος έσεται άσημαντός, έκείνους δέ τόν ηρώς.

Ένδυμους πάντοτε τού παρελθόν' άλλ' αυτή ή άνά-μνησις τού παρελθόντος άς ος αποτρέψη τόν ώφελη-θής εκ τού παρόντος πλειότερον και καλλίτερον, ή όσον ώφεληθής εκ τού μη διάχωριτος πλέον χρόνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

21

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Εις την άσχαλν Όλιμ-πιαν άπεκαλήθη δι' έρος τού παρδ Κρατίων από την Συρακούσιν Μυδρήνην (Αιτήν) ήτο ένα-γής, διότι ο πατήρ της κόρης είχε φρονέσει εις τούς προσηγομένους άγώνας τόν πατέρα τού νέου. Καίτοι δέ ο Κρατίων μέλλει ν' άγωνισθ ή εις την αργυρήν με τόν άδελφόν της Μυδρήνης Κλέωνα, και πάλιν να έκδικήσθ τού πατρός τόν φόνον, έν τούτοις, μη δύ-νάμενος να άντιστή εις την σφοδράν αγάπην έδέχθη να την συναντήσθ διά τελευταίαν φράσην, όπως και πάλιν έωρουν δι' έν ήτο δυνατόν να την ήλπομη-ήσθ. Ο φίλος τού Έπιόλντος ματαίως προσπαθεί να τόν σοφροήσθ. «Δέν δύναμαι να έχω, τόν λέγει έκεί τίνος, φίλον άνανή, τόν όσαιοι οι Θεοί θα έκδι-κηθών και οι άνθρώποι θα πεπορησούν. Είμαι δύστηνός, τόν βλέπω. Αλλά δέν είσαι άνήρ.»

(Η συνέχεια)

Αφού δέν δύνασαι ν' άντισταθής εις τόν πάθος σου, είσαι προσηγομένος να καυχήσθης. Έχεις τὰ πάντα εναντίον σου και αντί να πολυμήσης, κήπτες, ολι-σθάνεις και έγκλημάτεις. Εις τόν άγριον πλέμον, ο έπικός μινάσαι τριγύρω σου, σι' μένεις άσπλος και οίκιστός. Δέσσει και παθών έκεί, ένθα φεί-λες να είσαι γίγας... Φεύγω, Κρατίων... Σέ λυπού-μαι και σέ άγαπώ, αλλά δέν δύναμαι να κάρω τί-ποτε διά σέ.

Δέν θα με άφήσθ ποτέ. Άν εις τοιαύτας στιγμάς με έγκαταλείψης, θα είσαι σι' περισσότε-ρον έγκλημάτεις.

Πλανάσαι. Τό έγκλημά μου εινε ότι ήνέχθην ν' άκούσω έμα σου είπες πρό άλλου και να μένω άκόμη πλησιον σου. Δέν έννοεις λοιπόν ότι έμ-πνέεις τώρα, έχι πλέον τόν οίκτον, αλλά την φρίκην;

Ο Κρατίων εδάκρυσε.

Έγεις δικαίον, έψήθισεν.

Έπληθς σιωπή.

Περμένον την άπόφασίν σου, είπεν ο Έπιό-λτος, και τόν λόγον σου.

Ο Κρατίων δέν ήμλει.

Αιστάσεις, ταλαίτωρ άνθρωπε;

Ω! αν ήδύνατο να φαντασθς τί μου ζητείς!

Ατμος θέλεις να ήνω και άπατισον και προσότης μιὰς κόρης, ή έπεί να ήγάπησς πολύ; Θέλεις να την έγκαταλείψθ; Αλλά ποιος υπερέπνος άνήρ θα ήναίχτο ποτέ να βλέπη έγκαταλειμμένην την γυναίκα, ή έπεί τόν ήγάπησεν, έρημον και περι-φρονήμενην; Και αν αυτή μενη πιστή εις την αγάπην της, ποιος άνθρώπος θα συγχώρησθ τόν έγκλημά μου, ποιος Θεός θα δαχθ την θυσίαν μου και ποία κλήνη θα μου προσφέρη τόν βπον; Άν πάλιν με περιφρόνησθ και με θεωρήσθ άνάξιον τού μεγάλου έρωτός της και ριχθ εις μιάν άρχαλήν έάνην, ζητούσα την παρηγορίαν, είπέ μου, Έπιόλτε, τούτο, προ πάντων, είπé μου, πως εινε ποτε δυνατόν να ίδω ένώ την Αιγύην εις έξου άρχαλήν;

Είσαι παρφρων. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

— Παράπονα πάλιν;

— Δέν εινε τώρα καιρός να ήμληθωμεν, ίδού ο τυμνοκράτορας ερχεται προς ήμάς.

Ο Άρχηγός παρέλαβε τόν Κρατίων, διά να τόν έδηγήσθ εις την θέσιν του, ένθ ο Μίλων εύρέθη μόνος άπέναντι τού Έπιόλντος.

Ο φίλος μας εινε αδιόρθωτος, τού είπες.

Κάτι περισσώτερον, εινε καταστραμμένος.

Τό ήθος σου με άνησυχε.

Πρέπει να τὰ πλύνθ έλα, είπεν ο Έπιόλ-τος και περσέρσε τόν Μίλωνα έξω της κονίστρας.

Όταν αι άσκήσεις και τού γεύμα των άγωνιστών έτελειώσαν, συνώδευσαν τόν Κρατίων εις τόν θα-λαμόν του, έκτός τού Έπιόλντος, και ο Κροτο-νιάτης.

Ο άγαθός άθλητής είχεν αναλάβει έργον βαρύ άπέναντι τού Έπιόλντος, βρώτερον ίσως των αγώ-νων, εις τούς οποίους πάντοτε ένικα.

Νά σάσθ τόν Κρατίων.

Τού φίλους κατ' άρχάς ως φίλος, έπειτα ως άδελφός, ως πατήρ, άλλ' ο νεανίας δέν έλεγε τίποτε, ουδέ ήδύνατο να δώσθ καμμίαν ύπόσχεσιν.

Έμεινε άμεταπείστος.

Αλλάς τε, ο καλός Μίλων δέν είχε την δύναμιν να πείσθ, ουδέ να πολυμήσθ τούς συλλογισμούς και τὰ επεξηγήματα τού άρρώστου νεανίου.

Απεφάσισε λοιπόν να θέσθ εις ένέργειαν την δύ-ναμιν, την όποιαν πράγματι είχε, την βίαν.

Αφού δέν πείσθαι με λόγους, τού είπες, θα ύποταχθς εις την βίαν. Από της στιγμής αυτής είσαι ίδικός μου. Πρέπει να σωθής και θα σέ σώσω έγώ.

Ο Κρατίων έσκαυόσπασε, διότι έτίθετο υπό κη-δεμονίαν, αλλά πάλιν έσολήμαζε κήποιαν άνακού-φισιν, διότι δέν τόν άφηναν μόνον.

Εις την ψυχήν του έπάλαιον ήδη δύο γιγάν-τια πόθη.

Ηγάνα άφ' ενός και έσκέπτετο άφ' έτέρου ότι δέν ώφείλε ν' άγαπώ.

Έπείθε να έφύσθ άνθρώπους, οι όποιοι να τού έμλουν ύπάρ της Αθήνης και ήθελε πάλιν να έφύ-σθ άλλους να τού έμλουν εναντίον της.

Κορώς ή θέσις του ήτο ή έξής:

Έπείθε να ήλπομησθ την Συρακούσιν, αλλά δέν ήδύνατο.

Έκείνο έρως, τού έπείον ήδύνατο να πράξθ αύ-τός, άπαφάσις να πράξθ ο Μίλων.

Νά τόν άπαφάσθ, διά της βίας, εις την έδον τού καθήκοντος.

Από της στιγμής αυτής, τού έπινέλαβε, δέν θα σέ έγκαταλείψω όύλουν. Θα περσέρω την κλί-νιν μου έδώ, πλησιον εις την έσκήν σου, θα γευ-ματίζωμεν μαζί, θα δευνομεν, εις τόν γυμνάσιον θα ήμεθα σύντροφος και εις την έδαν άγώνιστος.

Αλλά δέν είμαι πλέον πλούσιος, ούτε πωρά-φρων είμαι άκόμη.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

Δέν θέλω, ούτε δύναμαι να κάρω τίποτε. Εί-μαι έν έργασιον άπλουν της Μοίρας. Θα την άφήσω να με έδηγήσθ όπου αυτή θέλει.

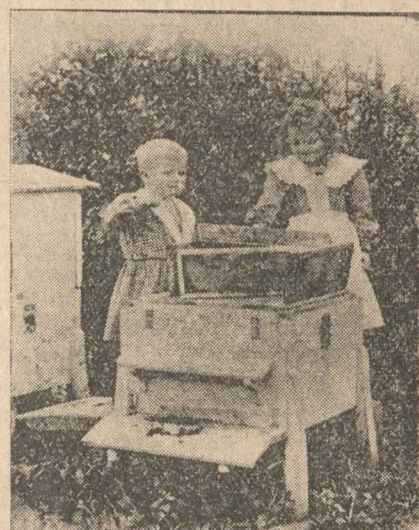
Είσαι κατ' έξου. Τι θέλεις να κάρης;

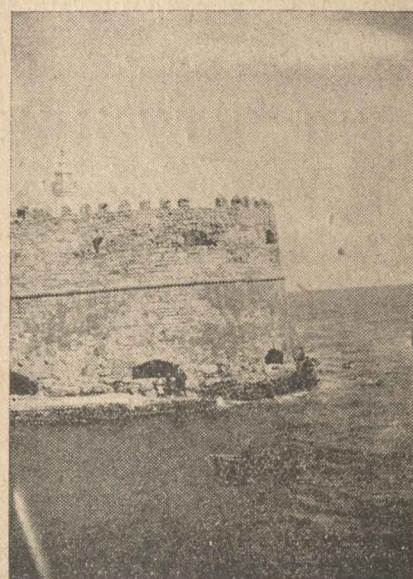
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

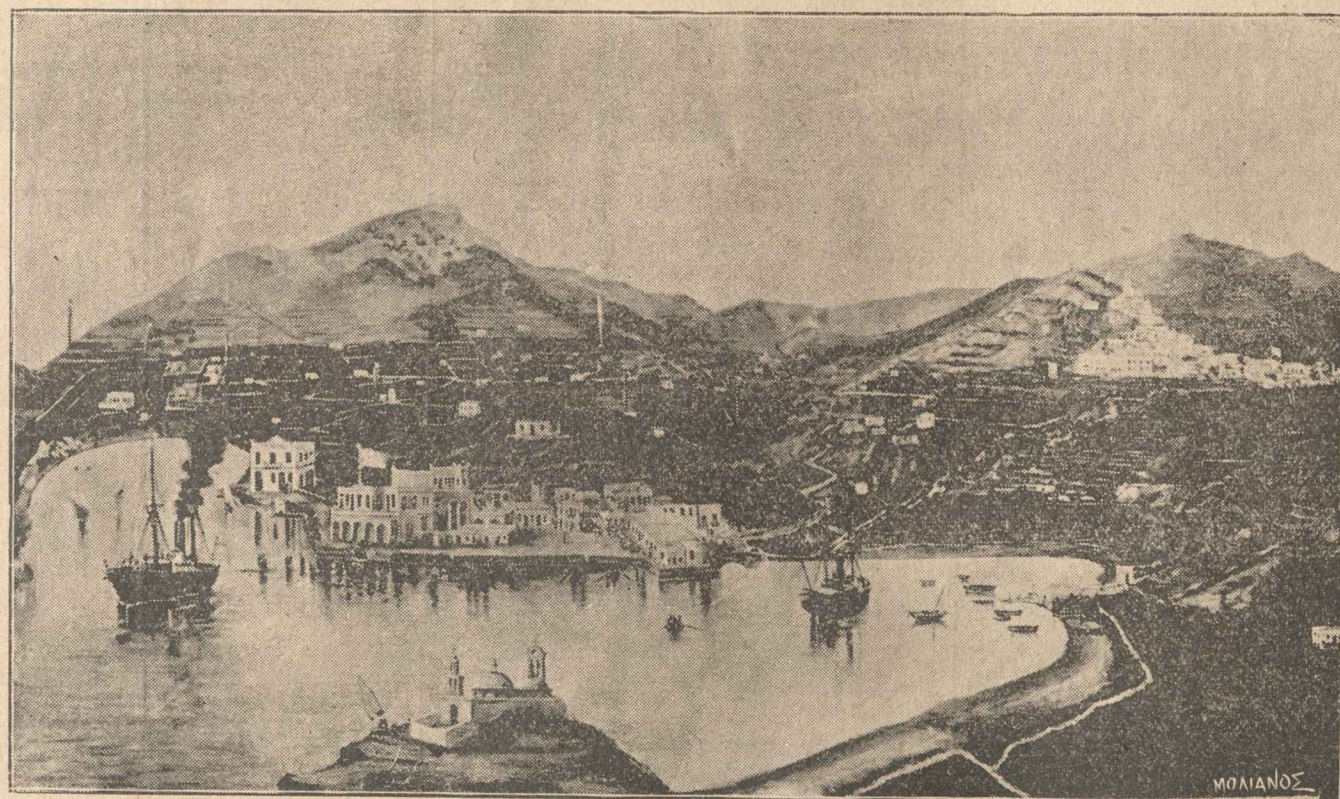
ΧΩΡΙΚΗ ΤΗΣ ΛΟΚΡΙΔΟΣ
(Εστάλη υπό του κ. Τάκ. Ι. Πετρίδου)

Ἀπὸ τὰς μελισσοκομικὰς προόδους τῆς
Εὐρωπαϊκῆς κυνέλης.
(Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Μπαμπιάνου)

Ἐνετικὸς Πύργος εἰς τὸν λιμένα Ἡρα-
κλείου τῆς Κορίνθου ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐρ-
ρίσθη εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν Ἐνε-
τῶν ὁ Λέων Καλλέργης.
(Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Ν.)

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΙΟΥΣ.—Ο ΛΙΜΗΝ ΚΑΙ Ἡ ΠΟΛΙΣ

(Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Κ. Γεβαλλᾶ)

ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ, ΚΑΤΑ ΤΙΝΑ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

(Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστ. Κ. Πατέρα, μαθητοῦ τῆς σχολῆς ταύτης)

ΠΡΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΛΑΪΟΣ

ΛΑΪΟΣ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΑΜΝΑΛΗΣ
Μακεδὼν ὀπλαρχηγός, ἐκ τοῦ χωρίου Ραμνῶν, δράσας ἐθνωφελῶς,
πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος.
Αἱ δύο αὗται εἰκόνες χαρακτηρίζουν εὐγλώττως τὴν ἐπελθοῦσαν μετ' ἐβόλῃν εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων μετὰ τὴν
ἀνακηρύξιν τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
Ὁ αὐτὸς ὀπλαρχηγός, μετὰ τὴν ἀνακηρύξιν τοῦ Συντάγματος
ἐφωτογραφήθη μετ' Ὀθωμανὸν ἀξιωματικόν.
(Εστάλησαν ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδ. Κ. Γεωργίου)

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΪΤΗΝ ΛΕΒΑΣΙΑΝ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

(Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Τάκη Ι. Πετρίδου)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Όταν εκ της αυτής πόλεως στέλλουν δύο ή περισσότεροι ανταποκριταί, προτιμώνται και δημοσιεύονται αι ανταποκρίσεις, αΐτινες:

- 1) Φθάνουν ενωρίτερα εις τα γραφεία μας.
- 2) Είναι συντομώτεροι.
- 3) Είναι καλλίτερα γραμμένα.

Εάν η μεταγενεστέρα ανταπόκρισις περιέχη θέμα, όπερ περιέχεται εις την προγενεστέρα, δημοσιεύεται μόνον η προσθήκη αυτή.

Το κυριώτερον προσόν μιάς ανταποκρισεως εινε να αποφεύγη τα επίθετα, προ πάντων τα κοσμητικά, ή τα ύβριστικά, και να λέγη πολλά εις ολίγιστας λέξεις.

Όταν εντός ανταποκρισεως περιέχεται διαφήμισις προσώπων ή καταστήματος, ως αναγραφή περί εορτής, άσφαβώνων γάμων, βαπτίσεων, άναχωρήσεων, ιδρυσεως καταστήματος κλπ. το μέρος τούτου της ανταποκρισεως πληρώνεται προς 30 λεπτά κατά στίχον (σειράν δηλαδή τυπογραφικήν, αποτελούμένην εκ 36 στοιχείων).

ΘΗΒΑΙ.—Μερίτων χαράν έπροξένησεν εν τη ήμετέρη πόλει, ως και εις άπαν την επαρχίαν, ή σύστασις Γυμνασίου (περιλαμβανόντος επί του παρόντος τας δύο πρώτας τάξεις) τη φροντίδι άφ' ενός μόν του επί της παιδείας Υπουργού κ. Στάη, άφ' άλλου δε των βουλευτών άδελφών κ.κ.Κατοίνα, των πάντοτε εργαζομένων υπέρ του καλού της επαρχίας αυτών.Βραδύτερον λέγεται ότι θα προστεθώσι και οι υπολειπόμενοι δύο τάξεις.

Σαύραος Μ. Πασασταύρου
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Ο μικρός βιοστής Γ. Ευσταθίου δούς εν τη θεάτρην παράστασιν, συνέλαβε περί τας 600 δραχμάς.

—Ο ποιητής Φ. Πανάς έδωκεν έσπεριβα ύπερ των πτωχών.

—Την 20 'Οκτωβρίου, καθ' ήν έσπριζέτο ο πολιορκητής της νήσου, ή οικογένεια Σ. Βλάχου πανηγυρίζουσα διά τον χαριτωμένον της Μεράν, είχε bal-d' enfants.

Viola odorata

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ.—Κατόπιν της προαγωγής του κ. Διγενόπουλου εις Άρσενολογίτην και της αποχωρήσεως του κ. Βουλιακού, ως και δύο έφετών υπηρετούντων εν Κρήτη, το προσωπικόν του Ήφαιστίου ήλατύνθη, εις τρόπον ώστε να αποδάνη άδύνατος ή κατέργησις δύο τμημάτων.

—Προσεχώς έκτιθέται εις μειοδοτικήν δημοπρασίαν ή αποπεράτωση του ήμισυ του Δικαστικού μεγάρου.

ΥΔΡΑ.—Κατέφρασαν έξ 'Αφρικής οχέον άπαντα τα οπωρολογικά πλοία της νήσου μας με καλήν έργασίαν και ούτως ήρχισε πάλιν ή κίνησις εν τη νήσφ μας. Ήδη αναμένονται και οι άγορασταί των οπώνων, του όποιου ή πώλησις προμηνύεται.

—Άξιός συγχαρητηρίον είναι ο Δήμαρχός μας διά τον λαμπρόν δι' ολονομιματος φωτισμόν της πόλεως μας. Έβλίσθημεν ότι θα προσθήκη και άλλους φανούς.

Ιω. Κωνσταντιανός.

ΠΑΤΡΑΙ.—Το ταχυδρομικόν Μέγαρον εύρίσκειται εις έλασιν ήν κατάσταση.

—Εσχάτως άναυσιονστάθ η «Ματρικός Σύνδεσμος» του όποιου σκοπός εινε ή μέριμνα περί της υγείας της πόλεως.

ΛΑΜΙΑ.—Διήλθε της πόλεως μας ο έπιθεωρητής των Έλληνικών Σχολείων κ. Γρατσιάτος, όστις παρέμεινε επί τριήμερον προς έπιθεώρησιν των ενταύθα σχολείων.

—Μεγαλοπρεπής εορτάσθη ή επέτειος του 'Αγ. Δημητρίου εν τη Ναφ των Αγίων Θεοδώρων υπό των ενταύθα άμαζήλων και κορυφαίων.

Ανδρ. Διόκας.

ΛΕΥΚΑΣ.—Μεγάλη δυστυχία μαστίζει τον τόπον μας ως εκ της έξουλειαιτικής τιμής του μόνου προϊόντος της Λευκάδος, του όνουν, πουλούμενου προς δραχ. 3 κατά βαρέλιν, τιμήν μόλις έπαρκουσαν διά τα έξοδα της εκ των χωρίων εις την πόλιν μεταφοράς.

ΣΠΕΤΣΑΙ.—Ήρχισαν αι πρώται βροχαί και τα πρώτα φύχη του φθινοπορίου, άγενικεύσαν δε και τα παλά.

—Ο φωτισμός της πόλεως εύρίσκειται εις άθλιαν κατάσταση.

Μιχ. Σπ. Οικονόμου.

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—'Ανεξέσται εκ της κολυμβήθρας το χαριτωμένο άγγελοδίδι του συμπολίτου μας κ. Γ. Κίτσου ο κ. Π. Μαρκάκος, ταγματάρχης, δόσας αὐτῷ το όνομα Εύηνια. Εύχόμεθα να τοίς ζήση.

—Εις τους δόντας άμοιβαίαν ύπασχεν γάμου κ. 'Οδ. Χατζηγεωργίου και Λία Εύγ. Κωνσταντινίδου, εύχόμεθα ταχέαν την στεφίν.

Τὸ παραπονεμένο

ΚΑΛΑΜΑΙ.—Ο δεισθητής της άστυνομίας μας κ. Σκουτερίνης, άνθρωπος του καθήκοντος και ού σμικράς άντιλήψεως, καθάριθσαν εν βροχυνάτη χρονική διαστήματι να πατάξη κυριολεκτικώς τα κακοποιά στοιχεία, άνακουσάας ούτω την πόλιν μας. Δι' ο τυγχάνει άξιός θερματάων συγχαρητηρίων.

—Ο υιός του παρ' ήμιν μεγαλεμπόρου και έφοπιστού κ. Γ. Κονταροπούλου κ. Λυκοβργος άπήλθεν εις Μασσαλίαν. Τῷ εύχόμεθα καλήν επάνοδον.

Π. Κ. Φαλτήρας.

ΣΥΡΟΣ.—Μετά πλήρους επιτυχίας διεξήχθη και έφετός ή πανήγυρις του 'Αγίου Δημητρίου εν τη εν Γύρι φερωνύμφη ναφ. Άρκετών πλήθος προσέδραμεν ένεκα της καλοκαιρίας.

—Ψαυτός μεγαλοπρεπής εορτάσθη την παραβούσαν Κυριακήν παρά των εν Άνω Σύρφ Καθολικών ή εορτή της Παναγίας της 'Ελπίδος, καθ' ήν εόρτασε την επέτειον αὐτοῦ ο Σύλλογος αυτών «Φιλόπνοχος Ήφαιστα». Τῷ άπόγευμα έτελέσθη λιτανεία. Ο λαός οί ιερείς μετά της εικόνας περιήλθον την πόλιν. Ήκολούθησαν δε ούκ ολίγοι έξ 'Ερμούπολεως. Τόν πανηγυρισμόν έξεφώνησεν ο άδν Γεώργ. Βουτσίνος (έφημερος Μπάου).

Η Άννα της Σύρου.

ΛΕΣΒΕΙΑ.—Ένεκεν υποτιμήσεως του βάρβακος, του μόνου προϊόντος των κατοίκων Λεσβείας από 70 λεπτά την όκταν εις 45 λ. μεγάλη κρίσις ύπάρχει εις την άγοράν μας, οι δε κάτοικοι ως έπληροφωρήθη, ανερχόμενοι κατ' αὐτάς εν συλλληγητήρι, θέλουσι διά τηςληγοφρημάτων παρακαλέσει την Κυβέρνησιν και τον κ. Ν. Μουσιζήν, άντιπρόσωπον της επαρχίας μας όπως φροντίση και άνασταλή ή εισπραξις των φόρων, διότι εκτός της υποτιμήσεως του βάρβακος, και αὐτό το προῖον κατεστράφη ένεκα των τελευταίων βροχών του Σβρίου, αΐτινες έπλημμύρισαν την Κοπαίδα, μεταβάλλοντας τα κτήματα εις λίμνην.

ΚΟΖΑΝΗ.—Εύχαριστός πληροφοροῦμαι ότι από προχθές καθιερώθη και ενταύθα «Διδασκαλικός Σύλλογος» ον μέλη εινε έλοι οι καθηγηταί και διδασκαλοί των ενταύθα Σχολείων μας, άρρένων και θηλέων. Άκόμη δέν καθορισθή ο σκοπός, ούτε το καταστατικόν του Συλλόγου συνετάχθη. Πάντως όμως ο σκοπός θα έδράζεται επί της άλληλοδογηθείας προς άνώψινον του διδασκαλικού γοήτρου και οικονομικήν ύποστήριξιν. Δίτι πρέπει να εμολογώμεσιν, ότι τα κατά τους διδασκαλούς μας εν τη Έξωτερική από κοινωνικήν και οικονομικήν άπόψιν δέν εινε και πολύ ρόδινα. Τοίς εύχόμεθα καλήν επιτυχίαν.

Με το Σύνταγμα ή Συλλογομανία κατέλαβε προ πάντων τους Ρωμηούς. Κατ' αὐτάς εύρίσκειται εν τη γίνεσθαι και ο «Πολιτικός Σύνδεσμος» κατά τινας δε θερμότερους Συνταγματικούς πολιτας και ιδιαιτερος «Φιλελευθερικός». Έχομεν έπίσης την μορφωτικήν 'Αδελφότητα «Πανδώραν» και την «Φιλόπνοχον 'Αδελφότητα Κυρίων» ως και «Εμπορικόν Σύλλογον». Δέν μας λείπει παρά ο «Σύλλογος των 'Αγώνων».

Τιμηριδής
Σημ. «Ελ». Δέν εινε δίκαιον ν' άδμηνώ ή ανταποκριτής μας, διότι ή ίδρυσις Συλλόγων, σφρονοῦνται και έπιδικονόντων αγαθών σκοπόν, εινε άσφαλές μέσον κοινωνικής προόδου, και μάλιστα εις πολιτείας έλαττωματικές. Άρχει οι τοιούτοι Σύλλογοι να αποφεύγουν τους πολλούς λόγους και να εργάζωνται ολίγον.

ΑΓΙΝΑ.—Την παραβούσαν έδομαζα άφίχθη ο εν 'Αθήναις Γενικός Πρόεδρος της Αδορίας προς έπισκεψιν των άρχαιοτήτων. Είς σχετιών έρώτησιν περί της ένόσεως της Κρήτης ειπεν ότι θεωρεί την ένωσιν ως γεγονός πλέον τετελεσμένον.

—Παραμένει εν τη έξοχική του έπαύλει πλησίον της σεβαστής μητρός του ή Α.Ε. ο 'Ιπκτος 'Αρμυστής της Κρήτης κ. 'Αλ. Ζαίμης, άρχολογούμενος ολίγον και εις το προσφύγον του φάρεμα.

—'Εκανεχώμεθα έξ 'Αθηνών, όπου παρέμεινε ολίγας ήμέρας, ή μεμορφωμένη δεσποινίς Μαρ. Κ. Λυκοῦρη.

Τὸ όνομα της Σειρήνος.
ΥΔΡΑ.—Μεγαλοπρεπής εορτάσθη ή επέτειος του Αγίου Δημητρίου εν τη ενταύθα φερωνύμφη ναφ.

—'Επανήλθεν έξ 'Αθηνών ο γραμματεὺς του Δήμου μας κ. 'Αντώνιος Κοκκίνη.

—Κατά του Σχολάρχου κ. Σουρέα ύπεβλήθη άναφορά προς το της Δημοσίας 'Εκπαιδευσεως Υπουργείον διά το ζήτημα της μαλλιαρής γλώσσης.

—Σήμερον εορτήν του Αγίου 'Ανώνδου εορτάζει ο σεβαστός ιερέας της πόλεως μας κ. Γ. Γκάλας. Διά της φίλης «Ελλάδος» τη εύχόμεθα έτη μακροσάεα.

Τὸ χη.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Την τρίτην 21 Σβρίου άφίκετο ενταύθα ο άρχηγός της μεζονος αντιπολιτεύσεως της 'Ελλάδος κ. Δ. Ράλλης. Άποθεωτική ύποδοχή εγένετο εις αὐτόν. Άνω των 15.000 λαόν, προηγούμενης της κυανολεύκου μετά της ήμισαλήνου, είχαν έβελγη προς προῖπντήσιν του εις τον έξοχικόν ναόν του 'Αγ. 'Ιωάννου. Τόν κ. Ράλλον προσεφώνησαν οι κ. κ. Καλοῦδης, γυμνασιάρχης, Τζαβέλας, πρόεδρος του 'Ελλήν. Πολιτ. Συλλόγου, λαας, πρόεδρος του «Λαϊκού Προοδευτικού Πιστηφ», πρόεδρος του «Λαϊκού Προοδευτικού Συλλόγου» και ο πρόεδρος του 'Ισραηλτικού Συλλόγου. Ο κ. Ράλλης εν έκχαλιζούση συγκινήσει ηύχαριστjσε τον λαόν 'Ιωαννίνων διά την γενομένην αὐτῷ θερματάν ύποδοχήν. Τῷ τί έπικολούθησεν τον λόγον του κ. Ράλλης εινε άπερήςραπτον. Ήητωκρανγαι ούρανομήκει, χειροκροτήματα, πυροβολισμοί... Σημειώτεον, ότι και σοδάρ έπεισθία παρ' ολίγων νά έλάμβανον χόραν έξ αΐτιας της προπορευομένης κυανολεύκου εκ μέρους της άγοράς των 'Αδελφώνων και αὐτῶν δυστυχῶς των Τούρκων, των όποιων, όχι εν, άλλ' ούδὲ χίλια συντάγματα θα θυνηθῶν νά έξελείθων τον φανατισμόν.

Α. Β. Βιδούρης

ΚΑΙΡΟΝ.—Με έξαιρετική μεγαλοπρεπείαν εγένετο την παραβούσαν Δευτέραν εν τη 'Αγίη Νικολάφ, χοροστατούντων των 'Αγ. 'Αδώνη και Πτολεμαϊδούς, νανομομένη ιεροτελεστία επί τη έπατειρ εορτή του πολιούχου 'Αγίου της εώνδρου Κεφαλληνίας Γερασίμου.

Κόσμος παρήν πολλός, εν τη μέση του όποιου διακρίνονταν τον άντιπρόσωπον του Βασιλείου και άλλους αντιπροσώπους των διαφόρων Κοινοτήτων, Συλλόγων και Σωματείων. Επί τη ευκαιρία ταύτη δ εκ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της άδελφότητος των Κεφαλλήνων Κορ Γεράσιμος Γαζής παρέβησεν γέμια εις διαφόρους έξοχόντας της παροικίας.

—'Απεβίωσε και άλλο έπιλεκτον της εν Αιγύπτφ έλληνικής παροικίας, μέλος ο πρόεδρος της εν Μηνίε 'Ελληνικής Κοινότητος Κορ Θεμιστοκλής 'Ιωάννου, του όποιου ή κηδεία εγένετο μεγαλοπρεπεία.

—'Από της παραβούσης Πέμπτης ή Α. Γ. ο 'Ηγεμόν της Χώρας ένακατέστη εις τον εν Κούπη χειμερινόν αὐτοῦ 'Ανάκτορον. Κατά την άρξιν του, διεβίβετο ότι θα ισμύθωσι πολλά, εν οις και μία άθνη διαδήλωσις,κατά τηνόποιαν θα εζητείτο παρ' αὐτοῦ από τους διαδηλωτάς ή παραχωρήσεις εις την χώραν Συναγμάτων' μοσταύτα ούδέν άπολύτως εγένετο άξιον λόγου, ειμή μόνον εις πόρεδν τινα του 'Αθίν παρ' έμίλον φρενήρην ο άπαράτητος χαριτωμός με την φωνή: «Ζήτω το σύνταγμα».

Ανάργυρος Φλωγιάς

ΚΑΛΑΜΑΙ.—Μεγαλοπρεπής εορτάσθη έφετός ή επέτειος του 'Αγίου Δημητρίου υπό των εν Καλάμας 'Ελλήνων, ής εχουσα συνείδησιν τον ιερόν καθήκοντός της, μετά μετρίτης όλιος σπουδής, άρνούσεως και ανταναγήσεως έκτελει το βαρὺ και έπιμοχθον έργον της, οίον εινε ή διεύθυνσις τοιούτου κειοιου, του όποιου άναστροφίται εκ καθαρότητος. Έκτεταμένος και καλλιτεχνικώτατα φινεμένος κήπος περιβάλλει το όσασιν οικόδομημα, το όποιον διαλύεται εκ της λευκότητος: εν μέση των άνθων, και φαινεταί αληθής Παράδεισος: και ειναι ή ανακούφισις των πασχόντων. Έχει 5 θαλάμους ενδονάτους, φωτισμένους άπείτως διά μεγάλιν ποσότητα και άσφαιμένους τακτικώς. Είς έκαστον τούτων δύναται άνείσι να τοποθετηθώσιν 50—100 κλιναι, έξ ον λειτουργοῦντι τώρα 10 άνδρων και 10 γυναίκων. Αυτοῦτοι άσιστα και εις εφάμιλλον των 'Αθηνάων και Εύρωπαίων Νοσοκομείων. Δευθεντής του εινε ο κλίσσιος ιατρός της πόλεως κ. Λογιάτος και έμμελής της του ό ιατρός κ. Γεωργιάδης. Η δε θνησιμότης εν αὐτῷ εινε 500.

Ανταποκριτής

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ, 28/10/908.—'Εν των περικαλλεστάτων άμα και όρεπικωτάτων κειοιων της πόλεως μας εινε και το Νοσοκομείον μας, ού έπίτιμος ποσόδος υγιάνει ο άκάματος και άγαπητός Αιμαρχός μας κ. Σαύρος Παναγιωτόπουλος. Την διεύθυνσιν του Νοσοκομείου έχει αναλάβει ή εκ Σύρου κ. Ζωή Κολητοῦχου, ής εχουσα συνείδησιν τον ιερόν καθήκοντός της, μετά μετρίτης όλιος σπουδής, άρνούσεως και ανταναγήσεως έκτελει το βαρὺ και έπιμοχθον έργον της, οίον εινε ή διεύθυνσις τοιούτου κειοιου, του όποιου άναστροφίται εκ καθαρότητος. Έκτεταμένος και καλλιτεχνικώτατα φινεμένος κήπος περιβάλλει το όσασιν οικόδομημα, το όποιον διαλύεται εκ της λευκότητος: εν μέση των άνθων, και φαινεταί αληθής Παράδεισος: και ειναι ή ανακούφισις των πασχόντων. Έχει 5 θαλάμους ενδονάτους, φωτισμένους άπείτως διά μεγάλιν ποσότητα και άσφαιμένους τακτικώς. Είς έκαστον τούτων δύναται άνείσι να τοποθετηθώσιν 50—100 κλιναι, έξ ον λειτουργοῦντι τώρα 10 άνδρων και 10 γυναίκων. Αυτοῦτοι άσιστα και εις εφάμιλλον των 'Αθηνάων και Εύρωπαίων Νοσοκομείων. Δευθεντής του εινε ο κλίσσιος ιατρός της πόλεως κ. Λογιάτος και έμμελής της του ό ιατρός κ. Γεωργιάδης. Η δε θνησιμότης εν αὐτῷ εινε 500.

Μυροβόλος Αύρα.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟ "ΛΟΥΒΡ.,

Τα μεγάλα επί της όδου Αιόλου καταστήματα «Λούβρ» του κ. Β. Α. Καλλιπολίτου έγκαινιάσαν τον Εφορπαικόν σύστημα των Κυριακών. Καθ' έκαστην Κυριακήν γίνεται έκπαισις των τιμών, χάνον την έπαγγελματιών τάξεως, άτινες λόγω της άορίας, έκτελούν τας άγοράς του, κατά την ήμεραν ταυτήν. Η «Ελλάς» συνιστά ιδιαιτερώς τα μεγάλα ταῦτα καταστήματα, διότι το γραφείον μας προμηθεῖται διάφορα εἶδη έξ αὐτῶν, έσχε την ευκαιρίαν να έκτιμήσιν την άξίαν των.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟ "ΛΟΥΒΡ.,

Τα μεγάλα επί της όδου Αιόλου καταστήματα «Λούβρ» του κ. Β. Α. Καλλιπολίτου έγκαινιάσαν τον Εφορπαικόν σύστημα των Κυριακών. Καθ' έκαστην Κυριακήν γίνεται έκπαισις των τιμών, χάνον την έπαγγελματιών τάξεως, άτινες λόγω της άορίας, έκτελούν τας άγοράς του, κατά την ήμεραν ταυτήν. Η «Ελλάς» συνιστά ιδιαιτερώς τα μεγάλα ταῦτα καταστήματα, διότι το γραφείον μας προμηθεῖται διάφορα εἶδη έξ αὐτῶν, έσχε την ευκαιρίαν να έκτιμήσιν την άξίαν των.

"Αν θέλεις να σοῦ αποδώσω δικαιοσύνην, έσο άδανος.
[Μένανδρος]

© ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ©

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Είς την στήλην ταύτην δημοσιεύει έκαστος άναγνώστης, κατόπιν έγκρίσεως του φύλλου, οίανδηποτε καταχώρισιν, άποστέλλον συγχρόνως 25 λεπτά δι' έκαστον στίχον (εκ 36 στοιχείων). Έπειδή τινες διά περισσότερους του ενός στίχους άποστέλλουν 25 λεπτά μόνον, πληροφοροῦνται ότι τα τοιουτοτρόπως άποστέλλόμενα δέν δημοσιεύονται.

Βούλαν Ι. Κ. Λεβόδειαν.—Φιλίατη, διατί άνησυχάς; Δέν οῦς άρσσει ο μαγευτικός πνευμάς και ή Σοφία;

Πολύχρονος! Σ' εύχόμεθα με μία μόνη λέξι ζωοῦν πολλά και αΐα να ζής εν έντηνζία, όχι όμως περισσότερα των έδομηθέντα έξη, και τούτο ξέρεις διατί; γὰ την γνωση μυνεία! !

Λαμία
Α. Α. Σ. Ν. Π. Τ.

Αντάλλασον μονακά τεμάχια Κιθάρας και Μανδολίνου.—Γύθειον.—Γεώ. 'Ιω. Μελιτοάκος.

(Έσο των καρδιών) Άέλα Πατάδ. 'Αθήνας.—Τι γίνεσαι; Μά ένθυσμια; Κιάδαι. Χρυσοτέργων 'Ονειρον.

Κύριε Μ. Σ. Ν.—Σας εύχαριστώ διά τα εύγενή... σας αιδώματα και οῦς παρακαλώ, εν ή δουρατῶν, να πληρώνετε τον ταχυδρομικόν δασμόν, καθότι γραμματισμόν δύνασται να προμηθευθής, ενένειαν όμως όχι!

Πόρτ-Σάιτ
Ph. E. Economidis

Αντάλλασον κάρτας.—Άγγελος της 'Αγάτης, Λευκάς.

Τη Πολυφύλοισφ Θάλισσφ και τη φίλη της Αύρη.—Σας εύχαριστώ θερμώς, ώραια άγνωστοί, διά τας εύχας σας.—Μήνης.

Αντάλλασον cartes postales υπό διεύθυνσιν:Ανδία 'Ελένη Μαλακίου, Λευκάδα.

Προς την Ξενιτευμένην 'Ατθίδα.—Καλάμας
Πικρά ή έξορία, πικρόν και τυχόν έχεις.
Πλήρ εις ήμιας ακρότερα τοιγμία παρέγεις!
Την πούην κατοικίαν σου όστιαν καθοροῦμεν,
'Αχ! πέπρωται άνάμνησιν γλυκιάν ν' άνατολόμεν.
'Αθηναι.
Ευθύφρων

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

100

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΗ

δραχ. βιβλία δεμένα με 5 δο. κατά μήνα
ή άδοσα με 5 δο. κατά μήνα

Ζητήσατε Μουσικά όργανα
επιολόγιον

με 5 δο. Πιάνα με 50 δο.
κατά μήνα κατά μήνα

NEON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΣ

Θ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

60 ΕΡΜΟΥ 60

Κορσέδες αναπνευστικώτατοι

Τα τελευταία και νεώτερα σχήματα

DROIT-DEVANT

Προσφάται συλλεγή γυναικείων στιαναί γυναικῶν και ήμισιων από 2,40 έκαστον μέχρι 300 δραχμών.

Γάντια πέτσινα γυναικεία 3,90 το ζεύγος. Βελούδα διά γυναικῶν, όλα τα πουνεαίτε χρώματα. Δαντέλλα χρωματισταί εις όλα τα χρώματα.

Αποθήκη από κοπαέλλια διά μπλούζας και πρώτας παμφήνα και δαντέλλα βαλνιστόν.

60 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 60

NEON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ο ΑΡΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΧΙΛΙΟΥΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ήτο το έτος 1900 και ο Άρης, ο κεκαλυμμένος υπό του σκοτεινού πέπλου του μυστηρίου πλανήτης, υπό πέπλου, έν ουδείς μέχρι τότε είχε δυνήθη να άποσπάσει και έν εις μάτην οι άστρονόμοι προσπαθούν να εξηγήσασιν, έκτειο είσέτι ύψηλά έκεί, έν τη άπειρί τού διαστήματος, περισσότερο ή άλλοτε μυστηριώδης, περισσότερο από ποτέ έλκυστικός...

Έμεν άκόμη έκεί άνω, ένθ' περίεξ αύτού έξυφαινόντο θαυμάσια διηγήματα, φαντασιώδεις ιστορίες, άς οι άνθρωποι λαμβάνουν άνεγίνωσκον.

Ουάι εις έκείνον, όστις ήθελε τολμήσει να άρνήθη την ύπαρξιν ανθρώπινον ύπάρξεν έν' αύτού, άλλόμον έν έκείνον, όστις ήθελε λάβει τό θάρρος να έκστομίση την φράσιν: «Ή ζωή έν τή 'Αρει έινε άδύνατος!»

Ο Άρης θά ήνε κατηχημένος, έλεγον οι άνθρωποι, κατηχημένος όπως ή Γη, καθ' όσον έινε υιός τής αύτής άρχαίας άλγης, ήτις παρήγαγε τό 'Αστρον, έφ' ου γεννώμεθα και άποθνήσκουμεν.

Και ηύχριστόντο οι άνθρωποι σκεπτόμενοι ότι έλοι οι μακρυνοί έκείνοι κόμοι κατηχόντο παρά ύπάρξεν, κατ' είκόνα και όμοίωσιν αύτών πεπλασμένον και ηύχριστόντο να θεωρώσι τά άστρα τά κοσμοειδή τό στερώμα ως κατοικίας άτόμων έχόντων όμοίους συλλογισμούς και σκέψεις, τάς αύτάς όλβιφεις και χαράς.

Αί δέ παρά των άστρονόμων διακρινόμεναι γραμμάτι επί του μεμακροσμένου έκείνου πλανήτου, αι γραμμάτι έκείναι, αίντως έφαινόντο ως υπό νοήμονος και μυστηριώδους χείρος χαραχθείσαι, κατά τους ανθρώπους τής εποχής έκείνης, άπέστέλουν διώρυγας.

«Ο σκοπός των διωρύγων τούτων έινε δι' ήμας είσέτι περιτετυλιμένος υπό του μυστηρίου: άλλά τί πρόσ τούτο;» Έλεγον ούτοι.

«Ίσως, πάλιν έλεγον, οι κάτοικοι τού 'Αρεως παλαύνον κατά του θανάτου! Ίσως εις τους άδελφούς μας τούτους τους μακρυνοί έκείνου κόμοι έλλείπει έκείνου, όπερ μοχθοί να μεταφέρωσιν εις την ήπειρον των από τάς χιόνας τού πόλου. Τό ύδωρ».

Τοιουτοτρόπως έσκέποντο οι άνθρωποι τής εποχής έκείνης.

Ήθε το έτος 2000.

Κατά τό έτος τούτο μία παράδοξος είδησις διέτρεφεν άπ' άκρου εις άκρον την γήλην.

Έλέγετο ότι ο άστρονόμος Κίελ διέκρινεν επί του 'Αρεως φαινόμενα τινά, όπερ κατά τακτικότητα διαλείμματα ήναντε και έσδύνε ως διαλείπων φανός.

«Εινε οι κάτοικοι τού 'Αρεως, έφρόνουν οι άνθρωποι» έινε οι μακρυνοί μας άδελφοί, ζήτηντες την μεθ' ήμων έπικοινωνίαν!»

Κατά τάς μακράς τού γλυκοχρόνου νύκτας τού έτους έκείνου, άπνικτα τή νυκτοκόπιτι, ως τόσοι προσεκτικοί και άγρυπνοί όβηλοι, διηρύνοντο

έπιμόνως προς τον μυστηριώδη πλανήτην και ό,τι ο Κίελ έθελάσεν παρά πάντων έπακρωθή. Ή ύπαρξις τού λάμποντος έκείνου στίγματος ύπεστηρίχθη παρ' όλων, ως έπίσης ή άκρίβεια τού χρόνου τής έμφανίσεως και εξαφανίσεως του και ή καταπλήττουσα κανονικότης εις τό άναπέσθαι και σδύνεσθαι τού άνεξήγητου έκείνου φωτισμού σημείου, όπερ έφαινέτο ως άποστέλλον τον όφθαλμόν τού 'Αρεως, όφθαλμόν άκαταράπτοντα, όστις ήνοιέτο προς στιγμήν, έντα θεωρήση τό άπειρον και επανέκλειε τά βέβηρα, όλονε παραδιδόμενος εις αιώνιον ύπνον.

Ο κόσμος τής εποχής έκείνη συνεκινήθη συνεικνιήσαν άπαντας επί τής σκέψης, ότι οι 'Αρειανοί άδελφοί των έκείνων την μετ' αύτών κοινωνούν.

Αί δέ φαντασίαι άφθίσαν έλευθερίαν...

Διέτρεφεν άκούραστο τό διάστημα, μέχρις ου οι Ούλιων άνεφάνθησαν έν τή κόσμη. Έξηκολούθησαν τον άχαλίνωτον όρμον των, μέχρις ου οι Ούλιων είπον: «Θά μεταδωθώ!» Ναί θά μεταδωθώ εις τον 'Αρην, έντα βεβαλωμένοι άν και έκεί άκόμη, επί του πόρου ήμων κειμένου άστρον, βίωσιν άνθρωπινα έντα».

Ήτο τότε τό έτος 2500.

Οι άνθρωποι ήρχισαν να διακονούνται: «Θά μεταδωθώ εις τον 'Αρην!» Ός έν τούτο ήτο δυνατόν, ως άν ήτο έφικτόν τό τεράστιον τούτο διακέλισμα τού διαστήματος, όπερ μάζ χωρίζε: τού πλανήτην έκείνου. «Θά μεταδωθώ εις τον 'Αρην!» Ξαναίε ήτο κατορθωτή ή διάλευσις τού αϊθέρος!...

Και τέλος οι άνθρωποι, μη δυνάμενοι να κρατηθώσι πλέον, μη έννοούντες να κρύψωσι τάς άμφιβολίας των, όμοφώνως είπον.

«Έχ: καλώς, Πλήν τίνι τρόπο ή μεταδότης; Οι Ούλιων τότε άπεκρίθησαν:

«Αδελφοί! Ζητείτε να μάθετε τά άπόκρυφα μας, ζητείτε τό άποτέλεσμα σπουδής άκαμάτου επί συνεχή όλόκληρα έτη, τά άποτέλεσμα συλλογισμών βαθύτατων και άόκων έρευνών, μακράς σιρής ένιατών. Ουδέ ήτο, ουδέ έινε ή πρόθεσις μας να άποκαλύψωμεν εις όλόκληρον τον κόσμον την στιγμήν ταύτην τά άπόκρυφα μας. Ούχι, ταύτην την ώμήν δεν έχομεν. Μετά την δοκιμήν, όπότεν ο διάπλους τού κανού, έν ύμεις ως άπραγματοποίητον θεωρείτε, δεν θά έινε ή γεγονός τετελεσμένον, τότε βεβαίως θά σάς άποκαλυφθώ τό μυστικόν μας και τά άποτέλεσμα τής δυσκόλου και εξ ίσου κερτερικής μελέτης, εις ήν επί τούσδων χρόνων υπεβλήθημεν.

Επί ποδ' πρόντος πρέπει: να έχετε ύπομονήν.

Αλλ' όμως, κάιτοι δεν έινε δυνατόν να άνακοινώσωμεν εις ύμεις τί επί του προκαμένου επιθυμωμενά σάς είπωμεν όλίγα τινά σχετικώς.

Ακούσατε:

Πρός τον τούσδον μακράν ήμιν ειρικόςμενον πλανήτην, εις έν μέχρι τούδε ουδείς έβησεν είμη!

διά τής φαντασίας, εις αύτό τό μεμακροσμένον ούρανιον σφημ θέλει μάζ έδηγήσει τό 'Αερόπλανον! Ούχι τό 'Αερόπλανον, όπερ θά μάζ έδιδεν ή νεότερα Μηχανική. Ούχι τούτο.

Τό αερόπλανον τούτο θά περιστρεφέτο έν τή άτμοσφαιρά μας μόνον και ή δι' αύτό ύπέρβασις τις θά ήτο όλως άκατόρθωτος.

Τό θαυμάσιον άρμα, όπερ πανηγυρικάς μέλλει να μάζ μετατρέψ: μέχρις αύτού τού 'Αρεως, θά έινε τό «Ούλιων». Δι' αύτό κατά πρώτην φοράν θά δυνήθωμεν να συνδεθώμεν ήμεις οι κάτοικοι τής Γής μετ' έκείνων τού 'Αρεως. Έφοδιασμένον δι' ειδικών συσκευών τό άρμα τούτο, θά μάζ κρατεί έν τή διαστήματι, έν έκείνη τή διαστήματι, όπου ουχί ο άήρ, άλλ' ο αϊθήρ βασιλεύει.

Όπότεν ή γήινος άτμοσφαίρα μάζ έγκαταλείψη τά μηχανήματα έκείναι, όποια διακρίνετε περίεξ τής κιβωτού ταύτης και άτινάσιον άνακαλύψης ήμετέρα, άποστέλουσ: τό μέγιστον των άπορρήτων μας, θά λειτουργήσωσι...

Θά λειτουργήσωσι, και ο άήρ, άνευ τού έπιοίου κόπτεται δίκην νήματος ή ζωή μας, θά παράγεται δι' αύτών! Ο Αϊθήρ δι' αύτών θά μεταδίδεται εις άέρα άναπνευσίμων!

Πώς τούτο θά επιτυγχάνεται; δεν δύναμεθα να σάς σαφηνίσωμεν, είμη μόνον κατ' την έπιστροφήν μας.

Ή χωρίζουσα ήμās από τού πλανήτην άπόστασις θά διακνθή παρ' ήμων εις δύο περίπου έτη. Θέλωμεν άναχωρήσει άκ. Περίσσεια κατά τό έτος 2501 και κατά τό 2503 θά ειρυσκώμεθα επί του 'Αρεως. Ο δέ από τούσων αιώνων κελύψον αύτον ζοφερός τού μυστηρίου πέπλος, θά διακνών: τέλος παρ' ήμων πρώτων!»

Οι άνθρωποι ήκράντο, έμενον άφωνοι και σκεδόν ειχον σάγηνωθε: παρά των λόγων των, μη δυνάμενοι: να προσφέρωσι λέξιν εκ τού βιβυάτου και ειλικρινούς θαυμασμού, όστις τούς είχε καταλάβει.

Πλήν έτερος στοχασμός, όστις εις ούδένά πρότερον είχαν επέλθει, άνεπήνησεν αίντης τής διανοίας των και όστις ενέπνευσεν εις αυτούς εκ νέου τό αίσθημα τής άμφιβολίας.

Πώς θά ζήσωσι; Πρώτησαν και περί αύτού τούς Ούλιων, οτινας ούδεν άπεκρίθησαν, άρκεσθέντες μόνον να επιδείξωσιν εις τούς μικρόν τι μυστηριώδης κιβωτίδιον.

Τούτο ήρκεσεν, όπως κλονίση ριζικάς την πεποιθήσιν των και ήρχισαν διαρωτώντας άλλήλους, μήπως οι δύο Ούλιων έινε μάγοι, έκ του μύθενός πλάττοντες τό πλν...

Ίσως πάλιν τό μυστηριώδες έκείνο κιβωτίδιον άπέταλει άλλο τι θαυμάσιον μυστικόν των. Πθκνόν δι' τό κιβωτίδιον έκείνο να έδπάνησαν ούτοι χρόνους πολλούς εργασίας και μελέτης, έρευνών μακρών και κοπιωδών!

(Μετάφρασις) (Τό τέλος εις τό προσεχές) Κέρκυρα

ΣΠΥΡ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΟΣ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 % Καταθέσεις χρημάτων έντόκως. Είς πρώτην ζήτησιν και επί πρόθεσμία.

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ (ΜΠΙΖΩΤΕ) Έν τή Έργοστασίω Νικολαΐδου τροχίζονται και εξαργυρώνονται κρύσταλλα παντός μεγέθους και ρυθμού, ήτοι δι' έπιπλα, δι' είσόδους και θύρας, και όάρια διά βυθίας.

Έργασία ήγερνημήν. Τιμαί άουραγώνιστοι. Πανδρόδον 1 (Πλατεία Μητοπόλεως)

ΑΙΩΝΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

— Έλα να σου δείξω τή ζωή, μου είπε, και με 'πηρε άπ' τό χέρι.

Μ' έφερε έξω άπ' τή πόλι, σένα μακρυνό μέρος. Έδω βουνά γεμάτα δένδρα, πέρα κάτω ποτάμια κυλούσαν τά νερά τους και κάτω, μακρότερα, ή ύλάσσα άπλωνε τά γαλάνα νερά της.

— Κοιμήσου, μου είπε, κι' αύριο θά δής τή ζωή.

Πρώτ πρώτ, χαράματα, με 'ξύπηνε — Σήκω, μου λέει, και κύττα.

Με μάτια θολωμένα άκόμα από τον ύπνο τής νύχτας, έρεϊξα μία ματιά τριγύρω μου.

Ο ούρανός σκεπασμένος με μαύρα σύννεφα έμιαίε με μαύρο πανί, ποδ' νόμιζες: πως τώχες ρίξει άπ' ύψους για να κρύψης τό κόσμο.

Τα βουνά, τά ποτάμια, κι' ή θάλασσα ήσαν άβρατα με τό προμερό σκοτάδι: και μόνο από μακρό άκουγότανε ένας παράξενος θόρυβος, μία παράξενη ταράχη ποδ' έφνε: κοντινή άνεμοζάλη.

Σε 'λγιο, ένας άέρας δυνατός 'φύσηξε κι' άστρα-πας έρχισαν με φωτίζον τό στερώμα.

Ή καταγής άρχισε μ' έλη της τή λύσσα. Δένδρα έσπρίζθησαν, ποτάμια πλημμύρισαν κι' ή θάλασσα άγριεμένη άρχισε να χορεύε τό χορό της. Ένα χορό μεθυσμένο.

Καίτως με κρατούσε δυνατό από τό χέρι. — Προχώρα, μου λέει.

Στό κάθε βήμα 'ένν έμπόδιο, τό σκοτάδι δέν μ' άφηνε να 'δω, τά πόδια 'λύγαν και σέ κάθε βήμα έλεγα πως θά πέσω.

— Δεν μπορώ πεί, είπα με φωνή σδυσμένη, φοδωμαι.

Τρέμοντας τόν άκούσθησα.

Έκπεριπατήσαμε όρα πολλή, περάσαμε ρεμματιές, άνεβήκαμε βουνά, πηδήσαμε λάκκους και ή καταγής έξακούσθη.

— Προχώρα, άκόμη είμαστε στην αρχή, μου λέγε. — Και με βήμα σταθερό προχωρούσε.

Πέρασε όρα άρκατή, πόση δέν έξέρω. Ή καταγής άρχισε να περνά, και ο ήλιος, ένας ήλιος θερμός, άρχισε να μάζ φωτίζη.

Σε 'λγιο να συνέβαινε φύγανε, ο άέρας έπεσε, ή βροχή έπαυσε και ή άχτίνας ή θερμιάς τού ήλιου κοβόταν ζωή.

Τά πόδια μου στερέα πατούσαν τώρα τά λείφανα της πριν κατστρόφης και άβρος 'αίσθανε κοντά του.

Ή φύσις άρχισε να άναγεννιέται, τά πουλιά, ποδ' πριν τρομαγμένα είχαν κρυφθί, άρχισαν πάλι τό τραγουδί τους. Ή ύλάσσα άφησε τό χορό της, τά ποτάμια μαζέδθηκαν πάλι στη κοιτή τους και τά θολωμένα και όρμητικά νερά τους κυλάγανε τώρα καθαρά και άκαλά.

Τ' άψυχα είχαν νικήσει στον άγώνα ποδ' για μία στιγμή είχαν κάνει.

Ή ήμερα τώρα άρχισε να σδύνη. Ο ήλιος άρχισε να κατεβαίνει στο βουνό από πίσω. Ή ζωή έσδυνε κι' αύτ ή μαζ με τό σδύσιμο της ήμερας: και λίγο λίγο μία ήσυχία γενική είχε καταλάβη τό κόσμο.

Μία θαμνάτα στην αρχή, ένα σκοτάδι κατόπιν έκάλυψε όλα.

Κύτταζε τής μεταλλαγής αύταις και σκεπτόμενα πως μοιάζει ο βίος τ' ανθρώπου με την σίκονα ποδ' έβλεπα.

Σκεπτόμενα τη μακία της καταγίδος και 'νόμιζα πως έβλεπα τής καταγίδος ποδ' βρίσκει κανείς στο βίου του, όταν από την άφροντη παιδική ζωή πείση έξάρνα μες τον μεγάλο άγώνα τού βίου.

Σκεπτόμενα τη γλυκερά θαλαπρη τού ήλιου και 'νόμιζα πως έβλεπα την γλυκερά ευχαρίστησι ποδ' πέρνει κανείς έπειτα από τής τρικυμίας τής βιοπάλης.

Κι' έβρισα πως ή ζωή τ' ανθρώπου είναι ποσά άντίγραφο τής ζωής τής φύσεως.

Για μία στιγμή 'γύρισα να δω τό σύντροφό μου και έδωξέ μου. Είχε φύγει. Εκύτταξα γύρω μου και τον είδα να τρέχει μακριά, και μόνο άκουσα την ήχη τής φωνής του!

— Προχώρα έμπρός, είσαι νέος! μη φοδσαι!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Για μία στιγμή 'φοβήθηκα την μοναξιά μου και τά μάτια μου 'βούρκωσαν από δάκρυα.

Έπειτα 'πέρα απόφα: και τράβηξα με θάρρος έμπρός, ένθ' στ' αυτιά μου κάποια φωνή μου φώναζε: — Τράβα έμπρός. Είσαι νέος!

Αθήνα.

Μ. Χρς.

EDGAR ALLAN POE

ΕΛ ΒΟΡΑΒΟ

Νευμένος με χάζο

ένας γενναίος Ιαπότης, με ήλιο με φεγγάρι, αγραίως ταυροδιδάτας, την γή τού 'Ελδοράδο.

Έβρισ' ο Ιαπότης, κουράσθη' ή ματιά του και μέσα στην καρδιά του την μαγαίνον ίσκει, σάν βλέπη ποδ' δεν βρίσκει τή γή τού 'Ελδοράδο.

Η Δόναμι τον άφησε. — Ένθ' όσην άσση έχει ριχτεί, βλέπει σκία προσκννής: «Κιάν της λέγει με καϊμό 'γιά μέν, ποδ' μπορώ να βρω τή γή τού 'Ελδοράδο:»

Απάνω από τού φεγγαριού την πσιό ψηλή χαράδρα, πσιό κάτω κι' από τής: Σκιάς την φοδότη κοιλάδα, ν' άνέβης και να κατεβή: «Τούτε ή σκία, σάν θέ: να βυγί, τή γή τού 'Ελδοράδο:»

Εκ τού πρωτοτύπου μετάρσεως.) Κώστας Ουράνης.

1. Οι πρώτοι εις 'Αμερικήν άποικοι, άργλαίσι λεγόμενοι πλγίμιοι.

ΚΙΘΑΡΑ... (ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΜΙΚΟΝ ΤΟΥ RIVET)

«Αν άνέπνεσε τον καθαρό άέρα τής Γαλατίας, τον μωρμένο αυτόν άέρα ποδ' σέ κάνει ν' αγαπής, άν κατοικώσας τής Ήμερας έκείνης: έρχεξ, όπου βλέπει κανείς να πλανώνται ευτυχισμένα ζευγάρια, όπου σέ κάθε 'Ανδρικόστια γίνονται σερναδές, τής όποτες πρέπει ν' άκούσθ: πριν κοιμηθί, στην χώρα ποδ' οι έρωτσημένοι έδρουν τον Άλκαζάρ ποδ' δεν τους άρνιει να τραγουδήσουν, τότε ο άρχόπουλος κι' έγω άμν νυχτοχή κάτω από τ' άνοιγ: τού παράθυρό σου να τραγουδήσω τον πόνο τής καρδιάς μου.»

Ακατάβητη πάντα, ένα έρωτικό γέλοδ θά τραγουδούσαν στα κόκκινα χείλη σου άλλξ, και χωρίς να ύλγες, θά μ' άκούσες: να σου ποδ, ότι για μία μακία θά πήγαινα ο Θεός: έσθ: ποδ, ότι θά σκοτωνόμουνε για ένα μένο σου χιρόγελο! ότι μ' ένα φίλ σου... θά μ' έτρέλλαγες!

Αθήνα.

ΤΡΙΚ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΗ ΕΠΟΧΩΜΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ

Μόνη προχέες τ' άμείζωτο άδής, Στεφανία, και με όρωσιν ένειπες: μαρτυρών τον έπινον. Από τού νυν να όδηγί: ποδ' ημια, και έξασκε: την χείρα σου σπ: κάποιους τον κέτον, (ήρ σπο καλός, να χειροδής, ως φαίνεται, σάν βίον, και μάλιστα επί αλατών μελιόντων σον σμύλιν).

ΣΕ ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΙΤΖΑ

Ξανθή μου δασκαλίτσα, ποδ' τα παιδιά μαθαίνεις χοργά να συλλαβίζον μέσα σ' άνδραβήτα, με τή ματιά σου έκείνη με σφάζεις, με πεθαίνεις. Τούλάστον λυήσθ: και κάμ: μου μία χιόν: Μάθε με να διαβάζω στα φύλλα τής καρδιάς σου: Μάθε με πως μιλάει ή φωτεινή ματιά σου.

Κείνος Τ.

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

ALEXANDRE DUMAS

Η ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΜΥΘΗ

Αί πρώται ήμέραι, ποδ' ή Πετρούπολις είχε σκεπασθί με τό κατέλυνο πέλο της, ήσαν για μία ήμερα περιέργον θαύματος, όσον και πρωτοφανός. Διπλωμένος καλός μέσα στη γοητιά μου έβγαίνα σούς δρόμους της πόλεως και έδαίμαξα τά έλευθρα με τά κουνούνα τους, ή ελάμματα και έγώ μέρο: εις τάς έλευθροδρόμις: αύτό με ευχαριστούσε πολύ, έπειδή έβλεπα τά έλευθρα να σδερνώνται και' αύτον τον τρόπον, όσον τεμάρια από πάγο, άπάνω στο παγωμένο χιόνι. Μοδ' φανόντουσαν ποδ' απεύσαν και όχι ποδ' έτρεχαν. Αύτξ ή ήμέρες ήσαν για μένα πολύ ευχάριστες, διότι ο χειμών δεν ήλθε άμέσως, άλλά σιγά-σιγά.

Θυμώμαι, δι: έκείνη την ήμερα ο ούρανός ήτο καθαρός: έρεος παρά άλλος, άν και ο άήρ είχε γίνει ψυχρότερος, πράγμα, τό όσον ένθ' έγώ δεν είχα αιδωθώθί. Έκνιχθήκα καλός μέσα στο μεγάλο μου έπανωφόρι από 'Αστυακήν, έκρόδωσα την απασαίητον γοητιά μου, έδίκλωσα τον λαμό μου με ένα λαμό σάκι, και έβηκα, με μοναχά τή μύτη μου σάν άέρα. Στην αρχή δια έληγαν καλός. Έδαίμαξα μάλιστα για την άσθενή έντίπισσιν, ποδ' μου προένοθε τό κνύο.

Αλλά μετ' άλλων παρορήσων, δι: όσοι με συναντούσαν με έκείνιαν με κάποιαν άτηρησίαν, άλλά, χωρίς να μου είπουν και τίποτα. Έξαρνα ένας κύριος, τοιμηρότερος από τους άλλους καθός: έφαινετο, την στιγμήν ποδ' έπαινοθε κοντά μου ποδ' έρώναζε την λέξιν «νός». Αλλ' έπειδή δεν γνώριζα ούτε λέξιν ρωσική, ένόμιμα, δι: αύτό δεν ήσαν αύτ: ποδ' να με κάμ: να διακόψω τον περπάτην μου: και έξηκολούθησα να περπατώ με όλην μου την ήσυχίαν.

Μόλις έστρεφα τό δρόμο, άπάντησα έναν άμασηλάτην, ο όποιος μου ειπε πάλιν την λέξιν «νός». Έπί τέλους έφθασα εις την πλατείαν τού Ναυαγίου, όπου συνήτησα ένα άνθρωπον τόν λαο: να μαζεύη τον χιόν: αυτός μόλις τον έληρώσασ: και με άντίκρινε, έπεσε και' έπάνω μου και ποδοί ήμωσέ μου να ξεφορτωθί τή γοητιά μου, ποδ' δεν μου άφηνε τά γέμια έλευθρα, όστις να καθαρίζη τό ποδός: ποδ' μου με χιόνι, και σον παντός να τερή: την δι: πνιν του την μύτη μου.

Αύτην την άσθενή την εύρηκα πολύ άνοστη, ποδ' πάντων διότι έινε σέ καιρό άνατάλληλο και καταφύγα μια γροθιά στο ποδός: τον με τό δεξιό μου χέρι, ποδ' κατώδωσα επί τέλους να βγάλω από τά σκεπόμενά μου. Τον είδα να κνιούθ: όκα βήματα μακριά. Αλλά σιγά-σιγά έκείνη άνοστή: την στιγμήν περνούσαν από την πλατείαν δύο Ρώσοι χωρικά: οι όποτοι μόλις με είδα, έπεσαν και' έπάνω μου και ποδοί ήμωσέ μου να έπασσώσιν τον αυτόν μου, πνιχών να με διατρέψιν κατ' τον ίδιον τρόπον. Προσπάθησα να άντισταθί, αλλά με κρατούσαν χείρα χωρικά. Έκείνην όμως: δι: είχα την γλώσσιν μου έλευθρή και άρχισα να σφαιρώ μολύβιν, με όλην την δύναμιν των άνευρώνων μου, και να λέγω δι: σφαιρά: όμα παρσωνοειδής και δι: με δολοφονού.

Και έκείνη την στιγμήν έπαινοθε ένας άξιωματικός, ο όποτος έρεξε και με ήρώτησε στη γλώσσά μου τί είχα.

Πως, κύριε: έφάσα μιλίς έσφαιρά από τά χείρα των δημών μου, ποδ' εξακούσθησαν άσχημ: να με τερήν, δεν βλέπετε τί μου κάσιν αύτοι οι άδελφοί:

— Τι σάς κάσιν;

— Νά, όστις, τερήν: τό ποδός: ποδ' με χιόνι.

Αλλά, κύριε, σάς κάσιν ποδ' μεγάλην ύπηρεσίαν κάσιν.

— Μά άσπερ έσθ: Κόμης;

— Καθόλου. Σας λέγω μόνον, δι: χωρίς αύτους τους άνθρώπους θά έλάσας τή μύτη σας.

— Αηλαδή;

— Νά, ή μύτη σας ήσαν παγωμένη.

Έκείνην την στιγμήν ένας διαβάτης έχαιρίσθ: παρσωνίας, τον άξιωματικό και τού ένώνωτος «νός».

Ο άξιωματικός έόκρινε χιμόν, έπαισε μίαν τούφα χιόνι και άόχας να κνίη μόνος του ο, τι ο πτωχός έκείνος έργάζης έκανε δι: τής βίας εις ένείαν.

— Αηά δι, κύριε άν δεν ήσαν αύτος ο άναδωκός...

— Αν θά είχατε τώρα μύτη.

Έπειτα να τον πιάσω, και τον ήραγίσθησα για δι: μου έκανε με δέκα ρούβλια ποδ' του έδοκα.

(Από τό Γαλλικό)

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 52ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η όρθη λύσις είνε αὕτη:

ΑΘΗΝΑ

Τὴν λύσιν ταύτην ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Ἀθῆναι.—Σπυρ. Μ. Κωνσταντακόπουλος, Ἀν. Γ. Θεολόγης, Παύλ. Ν. Καρβούνης, Μαρτίν. Ι. Σιγάλας, Μαρία Ε. Ζαλοκώστα, Ἰωάν. Τσαμπουλάς, Βασ. Κ. Οικονόμου, Μαρία Π. Κρήτη, Κωνσταντίνος Κ. Κασσιμάτης, Χτέφ. Μ. Σιδωσιάνος, Μαρία Π. Βασιλείου, Δημ. Ν. Καλλόνος, Σπυρ. Β. Δημόπουλος, Μχ. Γεωργίου, «Δίκ», Νικ. Κ. Βύνιος, Κλ. Β. Παράσχος, Σοφία Μεσαλά, Λέλα Παπαδιαμαντοπούλου, Ἀγγ. Π. Χαντζόπουλος, Ἀνδρ. Κόντης, Ἰωσ. Ν. Ἀποστολίδης, Ἀθαν. Ἀπαλῦρας, Γεώργ. Μαρτυρογεωργόπουλος, Δημ. Β. Κ. Σωτηρόπουλος, Χρυσάνθη Δ. Ἀρώνη, Ἰωάν. Γ. Πέτροπουλος, Σταματῆ Δ. Ἀρώνη, Σπ. Πανῆς, Σουλ. Σ. Κουντούρης, Φ. Συμμενωτόπουλος, Θεόδ. Θ. Δημητριάδης, Πλάτων Α. Σιώρης, Γεώρ. Α. Μαρτίν, Μενέλ. Δ. Ρουκουνοῦ, Νικ. Α. Παρθενοῦ, Σόλ. Σ. Σταματιῆ, Γεώρ. Σ. Σιγανός, Χαρίδ. Χ. Ἀποστολίδης, Ἰουλίτ. Σ. Νουτάρ, Σωκρ. Α. Τοῦμπας, Ἐμμαν. Ὀκταπιδᾶς, Ἰωάν. Γ. Χατζηγεωργίου, Ἐμμ. Κ. Ἀγούρος, Γεώργ. Ν. Ράδας, Ἰωάν. Κ. Οικονόμου, Μαργαρίτ. Α. Δροσουλῆς, Ἰωάν. Κ. Ἰωάννου, Γεώργ. Σ. Μητρόπουλος, Ἀνθ. Κούτρα, Γουλιέλμ. Χάτζισον, Κυριακοῦλα Χατζημυζήλ, Σταν. Μανταδάκης, Γεώργ. Ι. Μπουρλός, Εὐάγ. Κανελλόπουλος, Βασιλική Σ. Λαζάρου, Νικόλ. Κ. Νικολάου, Γεώρ. Μαυροκέφαλος, Κωνστ. Λουκάτος, Κ. Α. Θεοδωρακόπουλος, Π. Σ. Σαραντάκοπουλος, Δημ. Γ. Λαλαούνης, Χαρίκλεια Παλαμάρα, Σπυρ. Μ. Λορέντζιδης, Ἀσπασία Ζαφειρίδου, Κ. Καπετανάκης, Ἀντ. Δ. Πυρίδης, Μιρ. Α. Καπτότας, Κων. Π. Κασσιμάτης, Ἰωάν. Ν. Ουζούνης, Ἀνδρ. Λουτσάτος, Νικ. Κανδύλης, Ἀναστ. Ζυγαλάκης, Ἰωάννα Α. Ἀρόνη.

Πειραιῶς.—Πίττα Ν. Δρίβα, «Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος», Μχ. Ν. Τράκας, Εὐάγ. Χ. Παπαδόπουλος, «Ἀθῆνα Ἀραῶν», Εἰρήνη Σ. Σαλόςλου, Ν. Δ. Μελετόπουλος, Νίνα Σπηλιοπούλου, Κωνστ. Σ. Μαρσέλλος, Θεόδ. Α. Παναγιωτοπούλου, Παναγ. Α. Δέδες, Ρίτα Μ. Ὁρεινῶ, Ἰω. Γ. Ματθαίου, Ἰω. Πετροπετασίτης, Κωνστ. Σ. Δημητρίδης, Ἀναστ. Ε. Γκορτσάς, Κων. Ἰω. Τζάλας, Νικ. Ι. Καρδούρης, Ἰσιδώρα Σ. Σούγκρα, Παναγ. Ἀρσένης, Ἰουλ. Φαλτασετάκης, Ἀγγελικὴ Κατσιμαντή, Δημήτρ. Κατσιμαντῆς, Πίττα Δρίβα.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀργιφίου.—Κωνσταντοῦλα Πλητταροπούλου.

Αἰαλιῶδος.—Ἰωάν. Παπαχρηστόπουλος.

Ἀργους.—Χαράλ. Μπακατσούλας, Μιλτ. Α. Λεονάρδος.

Αἰγίνης.—Γρηγ. Μ. Μήλιος, Δ. Γ. Ἰατρίδης, Κωνστ. Ν. Βυζιαντῆς, Γεώρ. Μ. Μενεγάκης.

Αμυρίσσης.—Εὐσταθ. Λαχανῆς.

Ἀρτης.—Δημ. Γ. Κωνσταντοπούλου.

Ἀνα Ἀχαΐας.—Ελένη Γ. Σακουμάνου.

Ἀρχαίων (Κρήτης).—Δαρεία Μ. Καλοχριστιανῆ.

Αἰγίου.—Πίτ. Λάφη.

Ἀγίου Πέτρου.—Ναστασὶν Χόντζας.

Βόλου.—Σεν. Ἀτίσης, Χαρίδ. Ν. Ἀδαμόπουλος, Ἰάκ. Ι. Δορμεντῆς, Κων. Α. Καλλιγᾶς, Σοφία Κυρίτση, Γεώρ. Γκουφάλης, Φραγκ. Π. Καϊάφας, Θ. Τσαμπάκης, Ἰπποκρ. Ν. Βόνας, Παν. Χατζηκώστας, Γ. Μπελέσης, Κωνστ. Ἀντόμης, Γεώρ. Ι. Καραντζόπουλος, Ἐλευθερία Π. Ρίζοπούλου, Κ. Μαρωνάκης, Γεώργ. Κ. Μαυωλίδης, Ἀχιλ. Ι. Μπουκουδάλας, Παν. Π. Μιχαηλίδης, «Κρατίνος».

Δομοκού.—Ἀντ. Καρατζῆς, Κ. Βησσαρόπουλος.

Ελεσίνος.—Ελένη Βλάχου.

Ηρακλείου (Κρήτης).—Ροδ. Α. Κούγδουρος.

Θηβών.—Σταυρ. Μ. Παπασταύρου.

Θήρας.—Ἀντ. Ε. Αἰλιγῆς.

Ἰθάκης.—Νικ. Δ. Μαρτῆς, Νικ. Χ. Γαλιάνης.

Καλαμών.—Γεώργ. Α. Σταυρόπουλος, Στ. Σ. Πόρτας, Παναγ. Μ. Βουδαλίδης, Κων. Θ. Ἀδαμόκος, Νικ. Κουστομνητοπούλου, Πότ. Σ. Τσιτλῆς.

Κερκύρας.—Ὁράτια Ρομάνου, Εὐδοκία Γ. Βογιάνη, Φίδοκ. Σ. Παρμυνοῦ, Ἀγγέλ. Α. Πουλλῆς, Ν. Ἀργαλιᾶς, Ἀνδρ. Ν. Ταυριώτης, Μαρία Ε. Μακρή, Γεράσ. Ἀναστασίου, Ὁρατ. Θ. Κυριάκης, Χαρ. Α. Γερμενῆς, Ἀριστ. Γρηγορόπουλος, Ἐρ. Κουταράς, Σταν. Λαοκαρις.

Κεφαλληνίας.—Ρεγγίνα Ἰσπανοῦ, Χαρ. Γ. Ἀλπίος, Παναγ. Μ. Σβορώνος, Βασ. Παλλάκης, «Viola Odorata».

Καρδίτσας.—Βασ. Δημητρίδης, Τιμόλ. Γ. Καρακίτσος.

Καρύστου.—Γεώργ. Ταραντοπούλου.

Κιάτου.—Δημήτρ. Θ. Σώκος, Ἀλ. Α. Πειρουνακῆς.

Κορίνθου.—Γεώργ. Δ. Περικονάκης, Ν. Ι. Γεραρῆς, Παναγ. Ἀράκος, Φωτεινὴ Κ. Αἰγινήτου.

Κοσταρικός.—Ἰωάν. Α. Ζήρας, Γεώργ. Π. Ψηλογαλάνης.

Μέγα Κεραλῆ.—Στεφ. Κ. Τηλῆς.

Λαμίας.—Ἠλ. Κεβόρη, Ἀθαν. Χ. Καραπατάκης, Λαρίσης.—Δημήτρ. Α. Κουλουράς, Γεώρ. Παντελῆς, Ἀρτεμῖς Παπαθανασίου, Κούλα Παπαποστόλου, Μίνα Τσουπλικάδου, Σουλ. Ν. Τσάτσος.

Λεβαδείας.—Γεωργία Γ. Ζάνου.

Λευκάδος.—Ἀρετὴ Πατρικίου, Ἀλέξ. Χ. Πολίτης, Παναγ. Ι. Δεσφάρδος.

Λεκανών.—Δ. Α. Δημητρίου, Θωμ. Δ. Ἀνδρέου.

Μάνδρας.—Ἀθ. Σ. Σακελλαρόπουλος.

Μολάων.—Ποτ. Ι. Κατσούλης.

Μελίσσι.—Βασίλ. Σ. Μαυραντζῆς.

Μεγαλοπόλεως.—«Η τρεῖς φιλένδες».

Μεσολογγίου.—Συμ. Γ. Παπαστράτος, Λούλα Μεγαλοπούλου, Εὐάγ. Π. Τσιόντζος.

Μεσσήνης.—Ἀθαν. Γ. Παπανικολάου, Παναγ. Ν. Γιαννουσόπουλος, Ἰω. Ε. Παπαδόπουλος, Ἀνδρ. Κλ. Ν. Φερόπουλος, Σ. Μ. Σχομιάκης.

Ναυπλίου.—«Εραστὴ τῆς Ἑλληνοπούλας».

Ἀθαμ. Β. Διαμαντοπούλου.

Νησίου.—Γεώργ. Α. Μπακρῆς, Δημ. Σπέν. Κ. Γιακινῆς.

Ναυπάκτου.—Τρ. Ν. Μπουτνοπούλου, Ἀναστ. Τσικανάνης, Ταν. Κ. Λαζάρδης.

Νεολόκστου.—Ἀριστ. Κοντοβουνῆς.

Πατρῶν.—Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Γεώργ. Α. Περικῆς, Μιλτ. Δ. Ζαβιτάνος, Γεώργ. Δ. Διαμαντοπούλου, Περικλ. Α. Διαμαντοπούλου, Κωνστ. Γ. Γιάπας, Κωνστ. Σ. Λεκατοῦ, «Βαρυνεῖν».

Ἀργοναυτῆς.—Βασ. Γιαννακόπουλος, Βικτωρία Γ. Ζαφειροπούλου, Π. Γ. Παντελάκης, Α. Γ. Παντελάκης, Γεώργ. Ἰω. Σιγάλας, Κυριακοῦλα Παντελάκης, Λέλα Σ. Μεγαλοπούλου, Κωνστ. Χ. Ἀντωνοπούλου, Εὐγενία Γ. Ἀγαπητοῦ, «Καθολικός τῶν Πατρῶν», Ἰωάννης Α. Μαλλῆς, Ἑλένη Ζαροκαυέλλη, Ἀντ. Θ. Γυρτάνης, Εἰρήνη Δ. Μπισακῆ, Γεώρ. Ἰω. Τέζαρ, Ἑλένη Σ. Λεκατοῦ, Ε. Γ. Μαραγκός, Ἰω. Α. Μαλλῆς, Νίν. Γ. Θεοδωροπούλου, Ἑλένη Ζαροκαυέλλη, Σουλ. Η. Συναῶ.

Πόλου.—Παύλ. Ε. Κοκκῆς, Διον. Α. Καντζῆς.

Πύργου.—Σπυρ. Δ. Παπαθανασίου, Κωνστ. Διαμαντοπούλου, Μαρία Ι. Σοφῶτου, «Τετρωμένη καρδιά», Ἀναστασία Σαρρῆ, Νίνα Κυριακοπούλου.

Σαλαμίνος.—Ὀλγα Νόνη, Μχ. Ε. Καλαφῆς.

Σπάρτης.—Γεώρ. Ν. Ζαβῆκος, Κούλα Ι. Φυκῆρη, Κονδύλ. Η. Βαρελαιοῦ, Ἑλένη Σ. Α. Σαουσοπούλου, Ἀναστ. Η. Βαλανάκης, Πηγή Γ. Σαραντάκοπουλου, Π. Παπαστῆς, Διον. Τσάφας, Ἰω. Α. Παπαστάθης, «Βερερ».

Σκετσῶν.—Θεόδ. Πετσάλης, Μ. Σ. Οικονόμου.

Σέρου.—Δ. Ι. Σπανῶνης, Α. Α. Μαλασπίνης, Ἑλένη Δ. Καφάνη, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου, Ἀντ. Χ. Τζιρμῆτος.

Τ. νου.—Ἀντ. Π. Γιαννίσης.

Τρικάλων.—Δημ. Γ. Κρεβούρης.

Τριπόλεως.—Δ. Π. Μουρούρης, «Τ. Ι. Α», Ἀθηνά Π. Ἀποστόλη, Θεόδ. Κ. Σακελλαρόπουλος, Δημήτρ. Χ. Σαλαπάτας, Παύλ. Ζέρβας, Ἀντ. Γ. Κορδοπάτης, (εἰς ἀνυθ. ὄνομα), Νικόλ. Α. Κορκοφῆρας, Ἀνδ. Ι. Μπίουλλας.

Τυρνάβου.—Δ. Π. Κωτοροῦλης.

Υδρας.—Πηλκία Γ. Φιλίππου, Κωνστ. Θ. Καλλιγῆς, Δημ. Γ. Χελιώτης, Κυριάκ. Α. Παπαγεωργίου.

Φαροάων.—Βασίλ. Κ. Καρσίσης, Νικ. Ε. Κουρδουκῆς, Χρ. Γ. Γεωργιοπούλου.

Χαλκίδος.—Εὐάγ. Σ. Κατσίκας, Πέτρ. Ι. Παπαζαχαρίου, Ἰωάν. Ε. Παπῆς, Νικ. Γ. Βλασόπουλος, Ἀντ. Π. Βλαχωνῆς, Εὐαγγελία Γ. Κωτοῦ.

Χανίων (Κρήτης).—Ματθ. Ε. Χατζηγιαννῆς, Εὐθὺμ. Ι. Χατζηγιαννῆς, «Πολυκλῆδος».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—Παντ. Πουλόπουρας, Διαμάντ. Θ. Γκουλιούρης, Ἀθαν. Γ. Μαδρος, Χαράλ. Σουλανῆς, Χαράλ. Ν. Ζηκένης, Ε. Μ. Βασιλάκης, Θεμιστ. Ι. Ματσάκης, Ἰω. Πολυχρόνης, Ἀθαν. Δ. Σοκόπουλος, Γεωργία Κ. Οικονομίδου, Γ. Κοτοπούλης.

Αἰθιόπης.—Ἰωάν. Χαλαμπίρης.

Ἀσλάν-ἀγ.—Βασ. Α. Παπαδόπουλος.

Οσσελονίκης.—Σταυρ. Α. Γραντῆς.

Καίρου.—Ἐλισάβετ Ν. Ἀποστόλη, Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, Διον. Ποταμῆς, Χρυσόδ. Ἰερωνίμου, Μαρίκα Χ. Πουλλῆ, Ἀνδρονίκη Γ. Ταταγίου, Luisawillou, Γ. Σ. Ζωγράφου, Δημήτρ. Κ. Λορέντζου, Ν. Νικολαΐδης, Κ. Ι. Μηλιαράκης, Θεοχ. Βογιατζῆς, Χρυσάνθη Γαβαλά, Ι. Α. Εὐαγγελίδης.

Κων)πόλεως.—Μ. Τσακίρης, Α. Μιλάνος.

Λουζο.—Ἰωάν. Π. Τζήρας.

Μεσσηνίου (Βοσπόρου).—Παναγ. Σ. Οικονομίδης.

Πόρτ-Σαϊδ.—Χρ. Κιτονιζῆς.

Σουέζ.—Σ. Μ. Σβορώνος.

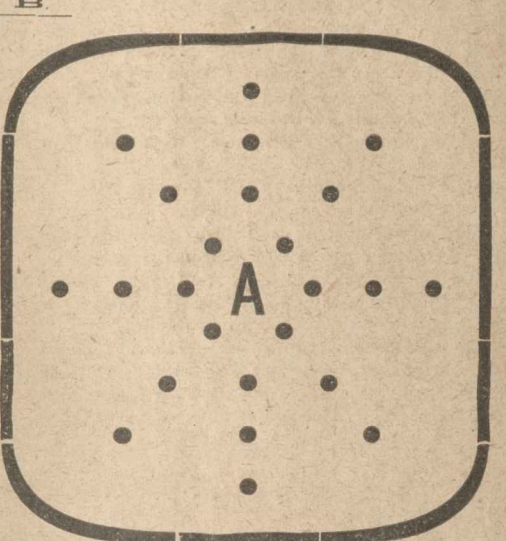
Πρεβέζης.—Ἀθ. Θ. Κλάπας.

Χελών (Αἰγύπτου).—Σωκρ. Παπαλοῖζος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 5402

Ποῦτον φαγητὸν μένει ἀνάλατον, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὴν βράσιν του ρίψωμεν ἐντός τοῦ δοχείου, ὅπου βράζεται, δεκαπλάσιον τῆς συνήθους ὁσον ἄλατος; Καὶ μετὰ τὸ μαγεῖρμα, διὰ τὸ τὸ γάμμα, πρέπει πάλιν νὰ τὸ ἀλατῶμεν;

(Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ κ. Παύλ. Σκανδάρη, ἐκ Πύργου)

Νὰ τεθῶσι στοιχεῖα εἰς τὰς θέσεις τῶν σιγῶν, καὶ ν' ἀναγνωσθῶν: 1) καθέστις: Βασιλικὴν Ἑρωπαϊκὴν, 2) ὁρίοντις: ὄνομα ἡγεμόνος γνωστοῦ διὰ τῆς Καινῆς Διαθήκης, 3) εἰς τὴν μίαν διαγώνιον: ὄνομα ἰουδαίου Ἀργυροφύτου, 4) εἰς τὴν ἄλλην διαγώνιον: Πόλις σύγχρονος τῆς Παλαιστίνης.

(Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Οἰκ. Ἀ. Ἰεροδ. ἐκ Βόλου)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μὰς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μετὰπροσέχους ἡμέρας 13 Νοεμβρίου.

Ἐκάστη λύσις, διὰ νὰ ληφθῇ ὅτ' ὤψιν, δεῖν νὰ περιέχῃ ἐσωκλειστικὸν ἐν ἀσφαλίῳ καὶ καθαρῶν 10 λεπτῶν γραμμιστοῦ. (Οἱ εἰς τὸν ἑσωτερικὸν δύνανται νὰ στέλλων γραμμιστοῦ Γαλλικὰ καὶ ἑλλείψῃ τούτων, γραμμιστοῦ τῶν τῶν τῶν).

Τὰ ὀνόματα τῶν λύσιν θὰ δημοσιευθῶν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μετὰ τῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

Ὁ δευτερός δραχμὰς τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκάστος.

Προσὸς εἰς τὴν γραφὴν τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθ' ὅσον γεγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεῖν νὰ σημειῖται «Διαγωνισμός 5402».

Ὁ Διαγωνισμός οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ, διὰ τῶν ὁποίων οἱ λύται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν κερδίζουν νὰ ἀσπασθῶν 1ος δρ. 100, 2ος δρ. 25, 3ος δρ. 25, 4ος δρ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ 15 ἀνὰ δρ. 5 ἑκάστος.

ΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ λήγουν τὴν 31ν Δεκεμβρίου 1908.

Ἄνευ τῶν προελεύσεως.—Κ. Α. Παρισάκης, «Τετρωμένη καρδιά».

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω, γενομένης κληρώσεως ἐκέρχισαν, κατὰ σειράν, οἱ ἑξῆς:

1) Θεόδωρος Τσιματῆς, ἐκ Βόλου, δραχμὰς πέντε (5).

2) Κυριάκος Α. Πιπλεωργίου, ἐξ Ὑδρας, δρ. τρεῖς (3).

3) Κωνσταντῖνος Διαμντοπούλου, ἐκ Πύργου, ἡμίση, δρ. δύο (2).

4) Εὐδοκία Σ. Βογιάνη, ἐκ Κερκῆρας, δρ. δύο (2).

5) Βασίλειος Παλάκης, ἐκ Δειλινάτων Κεφαλληνίας, δρ. δύο (2).

6) Κωνσταντῖνος Σ. Μιχρόλλος, ἐκ Πειραιῶς, δρ. δύο (2).

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω, ὅπως μὰς ἀποστείλουν τὰς ἀκρίβεις διευθύνσεις των, διὰ νὰ λάβουν ταχυδρομικὰς τὰ κερδῆθέντα.

Βραβεῖα μὴ ζητηθέντα ἐπὶ ἑνα μῆνα, παραγράφονται.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Νικήτρια πόλις ἀναδείχθησαν αἱ Πάτραι. Δευτέρα ἔρχεται ὁ Βόλος καὶ τρίτη τὸ Κάβρον.

ΚΑΟΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

Κεφαλληνίας.—Βασ. Παλλάκης 500, Παναγ. Μ. Σβορώνος 500, Βασίλ. Παλλάκης 510.

Λευκάδος.—Ἰω. Σ. Φιλίππας 490.

Ἀθῆναι.—Δημήτρ. Γαμπάνης 510, Ἰωάν. Κ. Ἰωάννου, Ἰωάν. Γ. Χατζηγεωργίου 510.

Πειραιῶς.—(Εἰς ἀνυθ. ὄνομα) 510, Τάκης Α. Πατριῆς.

Θήρας.—Α. Ε. Αἰλιγῆς 510.

Μολάων.—Ποτ. Ι. Κατσούλης 510, Βασ. Γ. Τσιλῆκος 500.

Λαρίσης.—Ἰπποκρ. Φ. Κουτῆρας 510, Ἀστ. Ἀσπερίου 510, Τ. Δημητρίου 510, Βασιλικὴ Ν. Λαοκαρῆ 510, Πελοπίδ. Ἀσπερίου 510, Ἀχιλ. Ὁρλογοῦ 510.

Σπάρτης.—Πηνελόπη Ἀθανασίου 510.

Αἰγυπτοῦ.—Σ. Σατὰκα 510.

Κερκύρας.—Χ. Α. Γερμενῆς 510, Σπυρ. Σγοβρός 510.

Σκετσῶν.—Θεόδ. Πετσάλης 510.

Καίρου.—Ἀθαν. Κικῆς 510, Ἰω. Σιλήρης 510, Διον. Α. Ἀναστασίου 510, Εὐαγγελία Μαυράκη 510.

Σουέζ.—Σ. Μ. Σβορώνος 510.

Τριπόλεως (Αφρική).—Γ. Β. Παπαδημητρίου 510, Ἰω. Ἀθ. Βαρβακκόπουλος 510.

Σέρου.—Δέσποινα Ε. Δημητριάδου 510.

Ἀλεξανδρείας.—Χαράλ. Ν. Ζηκένης 510.

Πατρῶν.—Ἐλευθερία Γ. Δρακοπούλου 490 καὶ 500.

Τρικάλων.—Δημ. Γ. Κρεβούρης 510.

Μεγαλοπόλεως.—«Η τρεῖς φιλένδες».

ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Πειραιῶς.—Παναγ. Α. Δέδες καὶ ἐκ. Δημ. Δέδες, ὅπως ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸν 510ν ἀκτῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΡΙΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

Γεο. Ε. Μεταξῆ.—Ἐνταῦθα, Ν. Κρατιῶν... Ἐνταῦθα, Θωμ. Βαρβολοῦ... Γ. Παπαδημητρίου... Τρίπολιν (Ἀφρική), Α. Κικ... Κάβρον, Μαργαρίτ. Ν. Μαλαχῶν... Κωνσταντινούπολιν, Μ. Σ. Οικονομῶν... Σπέντας, Σ. Φ. Σγουρόν, Γ. Α. Κουτῆρας, Α. Α. Κλάπας... Πρεβέζης, «Ἐδερ»... Λευκάδα, Γ. Α. Παπαδημητρίου... Πύλον, Μάκ... Ἀθαν... Ἐνταῦθα, Α. Α. Λεβάν... Ἰθάκη, Θ. Ναραντ... Ἡράκλειον, «Ἐρασίτ. Μαθηματῶν»... Πάτρας, Τακ. Κωνσταντῶν...

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ—ΝΕΑΙ ΤΙΜΑΙ

Ἡμίσηλα νεώτατα σχήματα τῆς ἀρίστης ποιότητος με ἀτλάσιν τῶν φάρων δρ. 11, ἀντὶ φάρων δρ. 10,50 καστὸν καλῆς ποιότητος, δρ. 8,50. Ρεμπουμπλικά καστὸν καὶ μερινὸν, ἀρίστης ποιότητος, μαύρι καὶ διαφόρων χρωμάτων, εἰς νεώτατα σχήματα, ἀπὸ δρ. 11 μέχρι δρ. 2.

Γυναικεία πλῆματα Ploumies ἀδιάβροχα ἐκ τῶν ἑλληνικῶν λαχρῶν καὶ ἐκ μαλλίων μερινῶν εἰς νεώτατους χρωματισμούς καὶ μεγέθη, εὐθηνότατα δέ.

Ἀπαντᾷ τὰ πλῆματα τῶν πῶλον κατασκευάζονται ἐν τῇ ἐργοστασίᾳ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκατεργάστου ὕλης. ἵται ἐκ βαμμένων λαχρῶν καὶ λοιπῶν.

ὑποστηρίζετε τὴν βιομηχανίαν Σας, ἂν εἰς ἀρτία καὶ ἀνταποκρίνεται.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΙΟΛΟΥ 157

Π. Σκαῖον.—Τὸ λογοτέχνημα «Ἡ ἡμέρα ἐνὸς ὄνειρου» δὲν θὰ δημοσιευθῇ ὡς ἔκτακτος. Στείλατε ἄλλο μικρότερον.

Γ. Κελεποῦρης.—Ἐξ ὅσων μὰς ἐστειλάτε τὰ πλεῖστα ἔχετε δημοσιεύσῃ εἰς ἐφημερίδας, ὡς π. γ. τὴν «Νύκτα». Δὲν ἀμφισβῆλλοντες οὐ καὶ τὸ τελευταῖον θὰ ἔχῃ δημοσιεύσῃ. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ δημοσιεύωμεν δημοσιεύματα λογοτεχνικά.

Σεφάν.—καὶ Τακ...—Κάβρον.—Δυστυχῶς ἐλήφθη ἀργά. Δημοσιεύεται σήμερον.

Σ. Μ. Σβορ.—Σουέζ.—Ἐπιστώθηκε μέχρι τοῦ 510.

Μιχ. Ν. Μαλ.—Τρίπολιν.—Ἐπιστώθηκε μέχρι τοῦ 710.

Π. Σκανδ.—Πύργον.—Δὲν τὸ ἔχει ἄλλος, ὅπως βλέπετε.

Ι. Τόγαν.—Λουζο.—Ἐλήφθησαν.

Φιό. Μελ.—Ἀρταν.—Ἐστάσαν ἀργά.

Ἐξανωφελῶν.—Λεβάδειαν.—Δὲν ὀρεῖσθε τίποτε.

Μελαγχολικόν.—Ἐνταῦθα.—Ἐλήφθη καὶ παρεδόθη πρὸς ἐξέλεξιν. Ἡ ἀπάντησις, διὰ τῆς οἰκίας στήλης, ἐν καιρῷ.

Μ.—Καρίτσιν.—Ἐπίσης.

Παλ. Μεγ. Χωρ.—Λαμῖαν.—Τοιαῦτα ἀνταποκρίσεις πληρώνονται.

Ν. Π. Τατ.—Καλάμας.—Δὲν ἀναφέρεται τὸ βιβλίον.

Κόκ. Ρόκ.—Βόλον.—Τόσων τραγικῶν δὲν ἔχουν θέσιν.

Κόκιν. Γραβάταν.—Πύργον.—Στείλατε τὸ, ἂν ᾖ κατὰ τὴν πρὸς δημοσίευσιν.

Εὐάγ. Μπαλασῶν.—Ἀργοναυτῆς.—Αἱ συνδρομαὶ εἰνὲ ἐτήσιαι. Τὸ ἀντίτιμον δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομικῆς ἢ διὰ μετρητῶν.

Τὸ καλλίτερον ἀντάξιμα τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἀφῇ παρὴρ εἰς τὰ τέκνα του, εἰς τὸ ἀντάξιμα τῶν ἀρετῶν του καὶ τῶν καλῶν πράξεων του.

[Κιέων]

Ἡ ἔνδοξος καταγογγῆ εἰς φορεῖον βαρύνεται, τὸ ὅποιον, ὅστις δὲν τὸ φέρει μετὰ τιμῆς, ἀναγκάζεται νὰ σὴν μετ' αἰσχύνῃς.

ΕΠΙΠΛΑ

ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΠΛΟΥ

Ἀριθμὸς 108

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΑΛΛΟΝΑΙ

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΛΙΚΗ

(Φωτογραφία κ. Μαδρινζερ, εν Αθήναις)